

5. lpp. Tikšanās Valpenē.

6. lpp. «Piekrastē no Sīkraga līdz Kolkai varētu radīt paradīzi zemes virsū vientuļiem pensionāriem».

8 lpp. Kā pacelt sevi un pasauli.

9. lpp. Rūķi bākā, koku glābēji Šlokenbekā, veiklie un gudrie — ZZ finālā!

10. lpp. «Rains? Kas viš tāds i?» Muzeju naktī piedzīvotais.

Redaktora vārdi

Piepildīts laiks

Katru dienu mūsu dzīvē notiek tik daudz kā. Kur nu vēl mēnesī un gadā! Ja paskatāmies uz maija otro pusi un jūnija pirmo Dundagas novadā, dzīve ir bijusi ļoti bagāta. Eksāmeni un izlaidumi, koncerti, Muzeju nakts, Vides diena, Baznīcu nakts 5 dievnamos, Slīteres Ceļotāju dienas, uzvara un godalgotas vietas ZZ čempionātā, jaunās estrādes atklāšana... Kur nu vēl vidusskolas jauktā kora un brāļu Reizenbergu spožā uzstāšanās televīzijā! Notikumi dažādām gaumēm, lai katram būtu, ko izvēlēties. Daļa no tiem atspoguļoti arī mūsu avīzē.

Tas viss ir pie dzīves piederīgi un vajadzīgi. Taču kā rakstījis Gabriels Garsija Markess: «Dzīvē svarīgi ir ne jau tas, kas ar tevi notiek, bet gan tas, ko tu atceries un kā tu to atceries». Ko no tā visa un kā atcerēsimies mēs?

Ak, jā, vēl jau priekšā ir Līgo vakars un Jāņi! Pricīgus un atmiņā paliekošus svētkus!

Diāna Siliņa

Estrāde ir ieskandināta!

13. VI, skatītājiem piepildot teju visas sēdvietas, ar Rīgas Zelta kora koncertu atklāja jauno pils parka estrādi.

Visas spožās idejas reizē ir arī vieglas un saprotamas. Estrādes atklāšana sākas ar pils kundzes Baibas Dūdas kurzemnieciski dziļo, lepo un ūjināšanu. Saukšanu, iedrošināšanu, aicināšanu. E, ē-ā, ūū...! Ar ticību, ka ir vēl, kas atsaucas Dižjūras dzīlēs, Šlīteres mežu biezokņos, pirmsjāņu pļavās. Un atskan pretī! Kaut kur no vidus, no tautas, no publikas sirds atsaucas Rudīte Balķīte, aši pievienodamās uz skatuves. Nu jau abas brašās, tautas tērpos iznesīgi ģērbtās meitas dubultā sauc un vilina, un atbild Ruta Bērziņa, Dace Šmite un Sandra Kokoreviča. Nu jau sauc visas... Mēs esam, mēs skanam, mēs dunam!

Tālāk — lietišķā daļa, arī gana pacilājoša. Pateicību saņem visi, kas bijuši līdzdalīgi varētajā iecerē — priekšsēdētāji, sākot ar Aldonu Zumbergu, turpinot Guntai Abajai, Lindai Pavlovskai un pabeidzot Gunāram Laicānam, visi izpilddirektori, plānotāji, būvētāji, projekta vadītāji Guntis Kārklevāls... Tad Gunārs Laicāns ar Saimnieciskā dienesta vadītāju Andri Kojro uzvelk mastā novada karogu, un jaunā estrāde ir atklāta!

Svētku koncertā skatuvi iemēģina Nor-

munda Jakušonoka Rīgas Zelta koris. Dziedātāju jaunība un lokanība iekustina arī publiku, bet vadītājam pēc vārda kabatā nav jāmeklē. Dzirdam pazīstamus ārzemju grāvējus un krietnu tiesu no *Labvēlīgā tipa* dziesmām. Klausītāju sirdis iekaro Kārļa Lāča Rīta kafija N. Jakušonoka, diriģenta Jāņa Ķirša, kora puīšu un domes priekšsēdētāja Gunāra Laicāna izpildījumā. Novada vadītājs, izrādās, prot ne tikai dziedāt, bet arī spēlēt muzikālo trīsstūri! *Dundagas kvinteri* — tā šo grupu nosauc N. Janušonoks.

Publika priekšnesumus uzņem ar siltiem aplausiem, bet pēc koncerta steidzam dažiem pavaicāt iespaidus par dzirdēto un redzēto.

Edgars Vilmanis no *Lateves ciema*: — Koncerts ļoti patika. Estrāde arī, tomēr ir divējādas izjūtas. Kā justos mākslinieki, ja lītu lietut? Kā būtu viņu aparatūrai? Kā tad klātos dejotājiem? Un aktieriem? Kā skanētu koris uz pakāpieniem? To visu rādīs nākotne. Labi ir tas, ka soliņiem ir pareizais cēlums, vecajai estrādei bija pretēji. Arī soliņu daudzums tagad, vērtējot iedzīvotāju skaitu, šķiet pie-

tiekams. Iepriecinājums ir liels, tagad tik gaidīsim koncertus un brīvdabas izrādes, kas pie mums nav notikušas ilgus gadus!

Jānis Zingņiks no *Dundagas*: — Koncerts patika, estrāde arī. Pietrūkst tikai aizskatuves, nelielas piebūves māksliniekiem, kur pārgērbties. Vēl derētu smuks striķītis otrā pusē, lai bērni nejauši nenokristu zemē.

Rasma Jānberga no *Puiškalnciema*: — Koncerts bija satriecošs! Man ļoti patika jaunie dziedātāji, visi smuki, talantīgi. Televīzijā koru šovus neesmu skatījusies, bet atbraukt uz atklāšanu koncertu gribējās! Pašai estrādei varēja būt virsū jumtiņš. Citādi viss ir labi.

Daiga Paegleskalne no *Tūļiem*: — Koncerts patika. Par estrādi... Staigāju un domāju... Skatuvei prasītos cita aizmugure. Prieks, ka beigās uzlika vairāk solu. Pats galvenais, ka mums tagad ir estrāde!

Būvvaldes vadītājs arhitekts Uģis Kaugurs: — Manuprāt, jau tad, kad Dundagā rādīja *Taizeli*, nāca atskārsme, ka vajag jaunu estrādi. Vecā bija uzbūvēta ačgārnī, arī akustika nebija tā labākā. No pils sienas atstarojās atbalsis. Pirms 5 gadiem A. Zumbergam radās apņemšanās būvēt jaunu. Izsludinājam metu konkursu, kam atsaucās 7 dalībnieki — gana daudz. Ieguvums — sapratām, ko mums nevajag. Otrajā kārtā uzaicinājām 4 labākos, vēlāk palika divi dalībnieki. Jau bijām izrau-

Sākumā pēc projekta estrādē bija 18 četrdaļīgi soli 72 vietām. Ar Valsts Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas atļauju ir uzbūvēti 48 jauni, garāki soli apmēram 480 vietām. Vecie ir izrakti un novietoti uzkalnā un gar taciņas malu. Jauno solu izbūve izmaksāja gandrīz 20 000 €, nauda ņemta no pašvaldības budžeta. Estrādes būvniecība kopā izmaksāja 192 869,31 €. No Eiropas fondiem iegūts 70 951,25 €. Estrādi un soliņus būvēja SIA *Erteks*.

dzījuši estrādes īsto vietu, ar eksperta un koristu palīdzību noskaidrojuši, ka tur ir laba dabiskā akustika, bija skaidras arī pieminekļu sargu prasības. Skatuves aizmugurē nav tā saucamā ekrāna, jo skaņu palīdz veidot koki. Tāpēc ir tikai podesti, deju laukums un širmis aizmugurē. Jāuzteic gan projektētāji, gan celtnieki. Protams, gribas dzirdēt, kā skan koris bez pastiprinātājiem!

Mūsu ziņā ir, kā estrādi apsaimniekot. Var pasākumam uzlikt lielu pārvietojamo telti, var uztaisīt kamervariantu, kad skatītāji sēž uz skatuves, var arī aizmugurē novilkt audeklu.

Alnis Auziņš un Diāna Siliņa
Daina Kārkluvalka foto

Dundagā

20. VI plkst. 19.00 pils parka estrādē ielīgojam Jāņu dienu ar Jēkaba Janševska komēdiju 3 cēlienos *Precību viesulis*. Režisore Anita Dekse un teātra grupa *Līgo* dāvina skatītājiem vasaras velti — ieeja brīva.

27. VI plkst. 18.00 pils pagalmā un 19.00 parka estrādē starptautiskā folkloras festivāla *Baltika 2015* ieskaņa ar folkloras kopām *Laula, Talsi, Trejteka, Tals' trimiņš, Pūnika, Sītava, Pīl tīn, Urdava, Milzkalnieki, Pūrs, Pūrlāde, Vācelīte, Avots*.

3.–5. VII pilī desmitie *Dundagas torņi* — novada atklātais čempionāts šahā.

4. VII no plkst. 11.00 Dundagas kristieši aicina uz Ģimenes svētkiem pils parkā.

Kolkā

20. VI plkst. 21.00 pie tautas nama ielīgosim Jāņus ar tradīciju zinātājiem Ivetu un Vidvudu Medeņiem. Līdzī ņemt Jāņu zāles vainagiem, svētku cienastu, skaņu balsi un raitu dejas soli.

3. VII plkst. 18.00 stadionā Dobeles pilsetas kultūras nama amatiereteātris *Smaids* izrādīs Vīgitas Pumpures komēdiju *Tobiass ir miris. Lai dzīvo Tobiass*. Režisors Aivars Meškis. Ieeja: 1,50 €, bērniem un pensionāriem 0,50 €.

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 28. maijā

Piešķīra 1975,53 € papildfinansējumu par ka estrādes soliņu ierīkošanai.

Apstiprināja Kubalu skolas–muzeja darbības un attīstības stratēģiju, krājuma komplektēšanas, saglabāšanas un izmantošanas politiku, pētniecības darba politiku un komunikācijas politiku 2015.–2020. gadam.

Piešķīra Mazirbes internātpamatskolas apkures katla remontam 590 €, apkures sistēmas remontam 1416 € un jauna kopētāja iegādei 390 € no budžetā papildus ienākumiem līdzekļiem.

Nolēma par 500 € pirkst īpašumu *Ceļš Valpe-ne-Sabdagas* ar kadastra nr. 88500310079, platība 1,16 ha.

Apstiprināja grozījumus starp Dundagas novada pašvaldību un biedrību *Līvu (lībiešu) savienība «Līvōd īt»* 15.07.2014. noslēgtajā līgumā par pārvaldes uzdevumu deleģēšanu.

Atļāva par 890 € iegādāties 4×8 m ātri uzstādāmo nojumi.

Pieņēma saistošos noteikumus nr. 7 *Grozījumi Dundagas novada domes 24.01.2013. saistošajos noteikumos nr. 2 «Par zemesgabalu nomas maksas apmēru»*.

Nolēma iznomāt zemes gabalus atbilstoši noteiktajiem mērķiem: *Mazdārziņi*, 1,5 ha, kadastra nr. 88500150098, plānotais izmantošanas veids — teritorijas uzturēšana; *Zvērēni*, lauksaimniecības daļa, 0,47 ha, 88500180139, lauksaimniecība; *Stāvlaukums Kolkā*, daļu, 0,055 ha, 88620070202, āra kafejnīca un zivju tirdzniecība; *Ozolnieki*, 2 ha, 88500220006, lauksaimniecība un medību saimniecība.

Nolēma 2015. gadā projektu konkursā *Atbalsts vietējo iniciatīvu projektiem* finansēt projektus: Dundagas brīvās pieejas stadionā (pie *Mazās skolas*) pieejamo vingrošanas rīku piedāvājuma klāsta paplašināšana — 932,10 €, biedrība *Jauniešu klubs Dundaga*; *Vīdales skolas* teritorijas labiekārtošana. Informatīvā stenda uzstādīšana — 810 €,

biedrība *Visvidale*; Kolkas Jūras Zvaigznes Dievmātes Romas katoļu baznīcas teritorijas labiekārtošana un apzaļumošana — 1000 €, Kolkas katoļu draudze; Krāsu mācības pamati — 389,68 €, biedrība *Dundangas Sendienas*; Ēvažu stāvkrasta tūrisma informācijas un infrastruktūras projekts — 265,78 €, biedrība *Ēvažu stāvkrasts*.

Apstiprināja noteikumus pašvaldības dzīvokļu īpašumu nr. 2; nr. 3. un nr. 4 , *Dobēji*, Sabdagas ciemā, izsolei (sk. 11. lpp.).

Apstiprināja izsoles rezultātā piedāvāto nomas maksu 0,23 € par 1 m² mēnesī bez pievienotās vērtības nodokļa un nolēma slēgt telpu nomas līgumu ar IK *RaiKoZ* par telpām nr. 13, 14, 15 un 49 Pils ielā 14.

Atstāja negrozītu pašvaldības izpilddirektora 20.04.2015. lēmumu nr. 3-23.1/15/152 *Par informācijas pieprasījumu*.

Grozīja domes 26.02.2015. sēdes lēmuma nr. 44. 16. § *Par projektu konkursa «Atbalsts vietējo iniciatīvu projektiem» vērtēšanas komisijas apstiprināšanu*, mainot nolemjošās daļas 1. punktu: «1. Apstiprināt projektu konkursa 2015. gadā vērtēšanas komisiju šādā sastāvā: Zinta Eizenberga, Lauris Laicāns, Aiga Ūdre, Gunta Abaja un Baiba Reimane».

Apstiprināja zemes ierīcības projektu ne-

kustamā īpašuma *Bāriņi* zemes vienības sadalīšanai 7 daļās. Apstiprināja zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Pīlādži* zemes vienības sadalīšanai 2 daļās.

Grozīja domes 27.11.2014. lēmumu nr. 288 *Par Medību koordinācijas komisiju*, iekļaujot Sintiju Gāliņu kā pašvaldības pārstāvi un Aldi Feltu kā meža īpašnieku apvienības pārstāvi.

Piekrita sadalīt nekustamos īpašumus *Stūrīši* un *Mesterkalni*; kā arī nekustamo īpašumu *Tierķi*.

Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektus: nekustamā īpašuma *Egļkalni* zemes vienībai, lai to sadalītu 2 daļās, un nekustamā īpašuma *Rozīši* sadalīšanai 2 daļās.

Atļāva uzsākt detālplānojuma izstrādi nekustamajam īpašumam *Krūmiņi*.

Nolēma vienai personai uz vienu gadu izīrēt vienistabas dzīvokli mājā *Jasmīnes 2* un vienai personai dzīvokli *Baltajā skolā*.

Atbrīvoja Jāni Dambīti no Dundagas konsultatīvās Kolkas ciema valdes vadītāja amata un apstiprināja šajā amatā Aldi Tindenovski.

Protokolu pārļūkoja Sandra Kokoreviča

Atbalsts vietējo iniciatīvu projektiem

Novada domes 28. V sēdē izskatīja finansējuma piešķiršanu konkursā *Atbalsts vietējo iniciatīvu projektiem*. Šogad tajā bija pieteikušies septiņi pretendenti, no tiem ar kopējo 3397,56 € finansējumu atbalstīja piecus.

Konkursa uzdevums ir atbalstīt sabiedriski nozīmīgas programmas, projektus un ierosmes novadā, lai, rosinot iedzīvotāju aktivitāti un līdzdalību, uzlabotu viņu dzīves kvalitāti, kā arī veicinātu pretendentu un pašvaldības sadarbību.

Šogad projektu konkursa kopfinansējums bija 4000 €. Biedrības, nodibinājumi un reliģiskās organizācijas varēja pretendēt uz finansējumu vienam projektam, un tā apmērs nedrīkstēja pārsniegt 1000 €.

Atbalstītie projekti

1. Biedrībai *Jauniešu klubs Dundaga Dundagas brīvās pieejas (Mazās skolas) stadionā pieejamo vingrošanas rīku piedāvājuma klāsta paplašināšanai* 932,10 €.

Projekta mērķis ir popularizēt un veicināt novadā aktīvu dzīvesveidu, pilnveidojot vingrošanas rīku klāstu Dundagas brīvās pieejas stadionā. Paredzēts uzstādīt horizontālo trepi, izveidot piemērotu pamatni zem rīkiem un sarīkot pasākumu, kas daudzina vingrošanu.

2. Biedrībai *Visvidale Vīdales skolas teritorijas labiekārtošanai, informatīvā stenda uzstādīšanai* 810 €.

Projektā uzlabos Vīdales ciema vizuālo tēlu, padarīs vidi ērtāku vietējiem iedzīvotājiem, kā arī veidos ciemu par vēl vienu sapostu tūrisma apskates vietu novadā. Paredzēts uzstādīt tūrisma informācijas stendu par ciemu, novietot šūpoles un trīs solus pie Vīdales bibliotēkas, kā arī padarīt tās apkār-

tni vizuāli pievilcīgāku.

3. Kolkas katoļu draudzei Kolkas Jūras Zvaigznes Dievmātes Romas katoļu baznīcas teritorijas labiekārtošanai un apzaļumošanai 1000 €.

Projekta mērķis ir labiekārtot Kolkas katoļu baznīcas teritoriju, atdalot un iezīmejot baznīcai piegulošās aptuveni 300 m² zemes robežas ar dzīvzoga apstādījumiem un dekoratīvu škelto akmeņu norobežojošu apmali.

4. Biedrībai *Dundangas Sendienas projektam Krāsu mācības pamati* 389,68 €.

Projekta mērķis ir izglītojot paaugstināt dzīves kvalitāti senioriem, rīkojot mācības novada pensionāriem un cilvēkiem ar ierobežotiem finanšu resursiem sevis pilnveidei, lai paaugstinātu kvalifikāciju atbilstoši savām interesēm un vajadzībām. Projektā paredzēts apgūt krāsu mācības teoriju, radīt oriģinālu mākslas darbu — gleznu, sarīkot ceļojošu izstādi, kā arī popularizēt krāsu mācību citām iedzīvotāju interešu grupām.

5. Biedrībai *Ēvažu stāvkrasts Ēvažu stāvkrasta tūrisma informācijas un infrastruktūras projektam* 265,78 €.

Projekta mērķis ir paplašināt bērnu aktivitāšu iespējas Ēvažu stāvkrasta teritorijā, uzstādot šūpoles pie Ēvažu stāvkrasta auto stāvlaukuma.

*Lauris Laicāns,
Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs*

Pašvaldības policija ziņo

Šogad līdz jūnijam novada pašvaldības policijā saņemti 180 dažāda rakstura izsaukumi. Par dažādiem administratīvajiem pārkāpumiem sastādīti 19 administratīvā pārkāpuma protokoli. Kārtības nodrošināšanai novadā patrulēts 51 reizi. Atklāti četri krimināla rakstura noziegumi, informācija nodota Valsts policijai. Ceļu policijai izskatīšanai nodoti lietas materiāli par 8 transportlīdzekļu vadītājiem, kas braukuši alkohola reibumā vai bez vadītāja apliecības, vai citādi pārkāpuši ceļu satiksmes noteikumus. Par spīti aizrādījumiem un izskaidrošanai transportlīdzekļu vadītāji neievēro rīkojuma zīmes prasības Talsu un Stacijas ielu krustojumā un brauc uz bērnudārzu pa pretējo braukšanas joslu, — kā ziņo iedzīvotāji, pārsvarā ap pulksten 7.30. Ceram uz videonovērošanu.

Uz Jāņiem sakopsim īpašumus, applausim, lai kaimiņi neapligo! Ceļot galdā sieru un alu, neaizmirsīsim par savu un līdzcilvēku drošību, nebrauksim reibumā un nesabojāsim sev un citiem svētku noskaņojumu.

Aicinām par visu neskaidro jautāt, kā arī informēt, zvanot pa mūsu tālruniem 26437575 vai 63237510 vai nākot pieņemšanā: Pils ielā 5, Dundagā, pirmdienās plkst. 14.00–17.00 un trešdienās plkst. 09.00–12.00. Anonimitāte garantēta.

Pērn novada pašvaldības policijā par dažādiem notikumiem saņemti un reģistrēti 436 izsaukumi, aizpērn — 420. Valsts policijas Kurzemes RP Talsu iecirkņa darbiniekiem nodotas 80 informācijas, bet par dažādiem administratīvajiem pārkāpumiem izskatīšanai nodotas 26 lietas. Pavisam kopā sastādīti

69 administratīvā pārkāpuma protokoli, bet par apstāšanos un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu 27 protokoli–paziņojumi. Jau sodītie autovadītāji noteikumus atkārtoti neievēro, aizbildinoties, ka nevienam «netraucē». Ar Valsts policijas un Ceļu policijas darbiniekiem veikti 25 reidi. Patrulējot novadā, Ceļu policijai nodoti 6 dzērājšoferi.

Astondesmit divos reidos Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargoslā sastādīti 11 protokoli–paziņojumi par transportlīdzekļu novietošanu stāvēšanai krasta kāpu aizsargoslā, 16 gadījumos palīdzēts speciālajiem dienestiem, kā VUGD, NMPD un Valsts robežsardzi, meklētas divas pazudušas personas, bet slimnīcā nogādātas deviņas.

Par dažādām administratīvā pārkāpuma darbībām izteikti 15 aizrādījumi, bet saistībā ar atkritumu apsaimniekošanu apsekotas 49 mājāsaimniecības. Pērn nopirkti 1244 speciālie atkritumu maiši, tā piedaloties pašvaldi-

bas rīkotajā atkritumu apsaimniekošanā. Konstatēts 31 nesakopts īpašums, to īpašniekiem izsūtīti uzaicinājumi īpašumus sapost. Vēl neviens īpašnieks nav sodīts, bet acīmredzot citādi nevarēs.

Alkohola reibuma stāvoklī aizturētas un dzīvesvietā nogādātas 43 personas. Par alkohola lietošanu un smēķēšanu aizturētas 9 nepilngadīgas personas, bet par alkoholisko dzērienu un cigarešu nodošanu nepilngadīgām personām lietošanai sodītas divas.

Pērn Dundagas novada pašvaldības teritorijā veikti 90 reidi, t.i., 437 patrulstundas, nodrošināta sabiedriskā kārtība dažādos pasākumos — 50 stundas.

Par uzliktajiem sodiem kopsummā iekasēti 2511 €.

*Jānis Simsons,
pašvaldības policijas vecākais inspektors*

Svešās zemēs esot jauki

Neliels ieskats Ķīnā

Par četrās dienās Ķīnā piedzīvoto stāsta novada domes priekšsēdētāja vietniece Andra Grīvāne.

Ielūgums piedalīties sanāksmē ĶTR

Jau pērn augustā Dundagas pašvaldība saņēma Latvijas Pašvaldību savienības (LPS) ielūgumu piedalīties Ķīnas Tautas Republikā provinču līderu un Centrālās un Austrumu Eiropas pašvaldību pārstāvju asociācijas sanāksmē Prāgā. Tur parakstīja nodomu protokolu par tālāku sadarbību.

Šogad tā turpinās, un 18.–21. V pedalijos šīs asociācijas sanāksmē Lanfanā, Hebejas provincē, netālu no Pekinas. Tur, tāpat kā pērn Prāgā, pārstāvēju mūsu pašvaldību. No Latvijas kopā bijām 10 cilvēki: LPS vadītājs Andris Jaunsleinis, ģenerālsekretāre Mudīte Priede un ārējo sakaru koordinatore Elita Kresse, kā arī mēs, pašvaldību pārstāvji no Alojās, Alūksnes, Dundagas un Smiltenes.

Politika

Ķīnā ieguvu daudz iespaidu un plašu pieredzi. Pirms prombraukšanas ar vēstures skolotāju Imantu Brusbārdi pārrunājām, kā Ķīnā pasludinātā brīvā ekonomika sader ar komunistisko iekārtu. Ķīnā tiešām vairākkārt jutu pastāvošās iekārtas klātbūtni. Ir ļoti liela atšķirība starp debesskrāpjiem un rosīgo dzīvi un komunistisko ideoloģiju, kas tomēr visur redzama, jūtama un vijas cauri. Taisnība, jāatzīst, ka stāvoklis mainās. Lēnām, bet nepārprotami brīvākas sabiedrības virzienā. To īpaši novēroju jaunākās paaudzes vidū. Pārsteidzoša bija arī sanāksmē manāmā pietāte un respekts pret hierarhiju. To ievēro visur un vienmēr. Pārvietojoties pa Ķīnu, jutāmies ļoti pieskatīti. Viens no iemesliem, protams, ir, lai mēs justos ērti un drošībā, bet, šķiet, tas notika ne tikai tāpēc vien... Arī mūs uzraudzīja. Katru reizi mūsu sabiedrībā

Pienotavas jaunumi

Nu jau kādu laiku veikālā *Pienenīte* nopērkama saldā biezpiena masa ar dzērvenēm — garšīgs kārums, ko ražo mūsu pienotava. Savukārt Skrundā Kurzemes reģiona konkursā *Siera un maizes svētku sālā torte* kooperatīvs ieguvis dalīto 6.–7. vietu un skatītāju simpātiju. Par to stāsta piensaimnieku lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības *Dundaģa* valdes priekšsēdētājs Guntis Pirvits.

Piena piegādātāji un valde sen jautāja pēc kāda jauna produkta. Tā laišanu apgrozībā pasteidzināja ES attiecības ar Krieviju, kad tā samazināja piena iepirkumu.

Visi esam ļoti noslogoti, un nav darbinieka, kas izstrādātu jaunus produktus. Ir jāatrod brīvs laiks, lai tam piekertos. Saldā biezpiena masa ir ražošanas daļas vadītājas Sandras Kārklevalkas lolojums, kas vēl atrodas tapšanas un pilnveidošanās procesā. Mēs viņu iedrošinājām, ka tas jālaiž dzīvē. Ir atšķirīgi priekšstati, kādai jābūt jaunā produkta konsistencei. Vispirms saldo biezpiena masu nogaršoja valdes cilvēki. Kad viņi atzina, ka tā ir garda, darbu turpinājām.

Viena lieta ir kaut ko pagatavot, bet pastāv normatīvie akti, kas jāievēro. Ja tos uzņēmumā nevaram izpildīt, tad arī nedrīkstam ražot. Otrkārt, jābūt, kur produktu pārdot. Tā kā mums ir vairākas tirdzniecības vietas, tad arī riskējām uzsākt saldās

bija pāris cilvēku, ar ko mūs īpaši neiepazīstināja, viņi vienkārši tur bija...

Ķīnieši ir smalki izstrādājuši, kā rīkot formālus pasākumus, tas ir ļoti augstā līmenī. Viņi pievērš uzmanību visām detaļām. Vienā no vakariem pēc svinīgajām vakariņām notika koncerts, kurā uzstājās ievērojama Malaizijas pianiste un simfoniskais orķestris. Rezententācijas ir ļoti izstrādātas, tās ceļ viņu pašapziņu. Ir vērts paskatīties, kā ķīnieši to visu rīko.

Politiski viens no mērķiem bija noteikt tālākās sadarbības virzienus, kā arī sagatavot programmu nākamajai tikšanās reizei, kas paredzēta pēc gada Ķīnā. To arī izdarījām.

Sadzīve

Ķīnā ir krasas atšķirības: pilsētas centrā cilvēki brauc ar ļoti labām automašīnām, tur slejas debesskrāpji un lepni veikali, priecē sakoptas vietas, taču, pabraucot nedaudz ārā, redz pavisam citu dzīvi — gandrīz graustu rajonus.

Izrādās, ka stereotipi par slikto gaisu Ķīnā atbilst īstenībai. Mums palaimējās, ka nebija tik karsts laiks — termometra stabiņš rādīja no +27° līdz +30°. Pēc nedēļas solīja +40°. Vietējie teica, ka tad gan būs grūti elpot. To, ka gaisa jautājums Ķīnā tiešām ir aktuāls, atzina paši vietējie. Redzējām arī cilvēkus maskās. Attīstītā rūpniecība un liels auto skaits rada izplūdes gāzes. Daudzi pārvietojas ar motoriteņiem. Braucot pa 5 joslu ielu, kurā daudz mašīnu, motoriteņu vadītājiem nav, ko elpot, viņi valkā maskas.

Pārsteidzoši, ka nemanījām kukaiņus un tikpat kā nedzirdējām putnu balsis. Par to

biezpiena masas ražošanu.

Mūsu uzņēmumam to darīt ir sarežģīti, un salīdzinājumā ar kopējo apjomu saldās biezpiena masas ražošanas apjoms ir neliels. Tas ir mājražošanas līmenī. Liela apjoma produktu ir vieglāk izplānot, sadrumstalotība sadārdzina pašizmaksu.

9. V Skrundas pilsētas svētkos biedrība *Siera klubs* un Latvijas Maiznieku biedrība sadarbībā ar Skrundas domi rīkoja Kurzemes reģiona konkursu *Siera un maizes svētku sālā torte*. Piedalīties aicināja arī mūs. Tā gan nav mūsu specifika. Labprāt piedāvājam biezpienu un sierus, lai arodskolu audzēkņi izrāda savu kulināro prasmi. Šajā ziņā īpaši iecienīts ir *Taizels*.

Tomēr piekritām piedalīties. Mūsu piedāvātās tortes «*Mare*» *maizes kažokā* autores ir S. Kārklevalka un Ruta Krafta.

Uzklausīja Diāna Siliņa

nebūtu ko brīnīties pilsētā, bet arī, esot Ķīnas mūra apkārtnē, kur kalni un meži, valdīja divains klusums un nelidoja ne mušas, ne odi.

Pilsētās bija glīti, kopti apstādījumi. Tai laikā ziedēja rozes, veseliem dzīvžogiem rožu.

Botāniskajā dārzā mums iepatikās, ka ķirbjus ķīnieši audzē lapotnēs. Acij tikami, skaisti. Ķīnieši ierobežotā zemes daudzuma dēļ spiesti izdomāt dažādas metodes, kā uz maza plekša ko izaudzēt.

Ļoti pārsteidza vēl pāris lietu, ko pastāstīja gids, kurš 6 gadus studējis Maskavā. Pirmkārt, mani šokēja milzīgais *melno* jeb neregistrēto bērnu skaits. Iepriekš biju par to dzirdējusi, bet nebiju iedomājusies apmērus. Tie ir ģimenēs piedzimušie otrie vai trešie bērni, par kuru nākšanu pasaulē vecākiem viena bērna ģimenes likuma laikā nāktos maksāt

Detālplānojuma izstrāde

Ar novada domes 28.05.2015. lēmumu nr. 104 *Par detālplānojuma izstrādi nekustamajam īpašumam «Krūmiņi»* (protokols nr. 5, 21. §) ir atļauts uzsākt detālplānojuma izstrādi nekustamā īpašuma *Krūmiņi* ar kadastra nr. 8862 005 0036 zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 8862 005 0036.

Detālplānojumu izstrādā, lai nekustamajam īpašumam iegūtu detalizētu teritorijas izmantošanas plānu, kas saskaņā ar Dundagas novada Kolkas pagasta teritorijas plānojumu ar grozījumiem atrodas *Mazsaimniecību un ģimenes māju* un *Dabas pamatnes* plānotajā izmantošanas teritorijā. Detālplānojumā paredzēts sadalīt zemes vienību 6 daļās, 1 zemes vienību paredzot apbūves un dabas pamatnes teritorijai, 4 zemes vienības paredzot kā plānotos apbūves gabalus un 1 zemes vienību paredzot kā esošu apbūvētu zemes vienību. Detālplānojuma izstrādes ierosinātais ir nekustamā īpašuma *Krūmiņi* īpašnieces Maigas Jakimčukas pilnvarotā persona Janušs Zandbergs.

Lauris Laicāns, Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs

Uzklausīja Diāna Siliņa

Īpaši aizraujoši darbojās Monta un Ginta (Rīga), par kuru veikumu gribas teikt «acis darba izbijās, rokas darba nebijās», un tas nozīmē, ka nu malkas šķūnī visam sava vieta, visu var ērti sasniegt.

Kolkas talciniecēm labi izdevās sakopt arī dzīvžogu un citas teritorijas malas, vērigu skatu veltot ikvienam nama stūrim. Visi kopā mēs mazgājām, slaucījām, berzām un kārtojām, cits citu uzmundrinādami ar vērtīgām pamācībām lībiešu garā.

Četras talkas stundas ļoti skaistajā pavasara dienā Mazirbē pagāja nemanot, ņiprais ugunskurs bija padarījis savu darbu, bet pārpilnie atkritumu maisi aizgājuši savu ceļu. Paldies par to mazirbniekam Jānim Ūdrim. Un no noguruma ne vēsts!

bargus sodus. Lai no tā izvairītos, vecāki šos bērnus nepiereģistrēja. No tā arī visas sekas: viņi nevar iegūt labu izglītību, viņiem nav nekādu sociālo garantiju, viņi nevar ceļot. Šo cilvēku it kā nav. Neregistrē arī tos bērnus, kas nav dzimuši laulībā. Arī viņi šajā valstī ir beztiesīgi. Bez vainas vainīgie. Un kopā šo cilvēku ir miljoniem! Latvietim ir īpaši grūti saprast gan pašu faktu, gan apjomu... Mūsdienu Ķīnā gan ģimenē atļauts arī otrais bērns, jo kādam jau par arvien novecojošo sabiedrību nākotnē rūpe būs jātur.

Ķīnas mērogi un Mao kults

Pastāv neizmērojama mērogu atšķirība starp Ķīnu un Latviju, Hebejas provinci un Dundagas novadu. Mēs ar novadu, reģionu, pilsētu saprotam pilnīgi ko citu. Bijām pēc Ķīnas mērogiem nelielā pilsētā, netālu no Pekinas. Šai pilsētā ir 450 000 iedzīvotāju. Salīdzinot ar galvaspilsētu, kur ir 21 miljons iedzīvotāju, tā, protams, ir neliela.

Mūs aizveda arī ekskursijā uz Lielo Ķīnas mūri, Pekinu, kur ir Aizliegtā imperatoru pilsēta un Tjānaņmeņas laukums, viens no lielākajiem pasaulē un kurš pasaulē kļuva slavens ar 1989. gadā vardarbīgi apspiestajiem studentu protestiem. Par to Ķīnā, protams, nerunā. Ļoti iespaidīgs ir Lielais Ķīnas mūris! Bijām tādā vietā, kur mazāk tūristu un kur netraucēti izbaudījām apkārtnes lielisko ainavu. Apmeklējām arī Aizliegto imperatora pilsētu, bet tā bija tūristu pilna. Arī tur redzējām interesantus skatus. Protams, iespaidīgi bija mērogi!

Visā Ķīnā jūtams Mao Dzeduna kults. Virs galvenās ieejas Aizliegtajā imperatora pilsētā atrodas Mao attēls. Uz Mao mauzoleju plūda ļaužu straumes. Bijām muzejā, kur porcelāna izstrādājumi. Arī tur redzējām trīs skaistas un lielas vāzes, bet ceturtā — Mao skulptūra porcelānā. Mao vēl aizvien ir neatņemama šīs valsts sastāvdaļa.

Ķīna ir tik milzīga un dažāda, ka to nevar iepazīt dažas dienas. Esam tajā tikai nedaudz ielūkojušies.

Uzklausīja Diāna Siliņa, foto no Andras Grīvānes albuma

Mēneša jautājums

3. VI Saeima par prezidentu ievēlēja aizsardzības ministru Raimondu Vējoni (ZZS). Kā vērtējat jaunievēlēto prezidentu?

Matīss Grauze, šī gada Dundagas vidusskolas absolvents: — Ja teikšana būtu tautai, es balsotu par Egilu Levitu, jo viņš ir daudz pieredzējušāks par pārējiem, zina vairākas valodas, pārzina, kā darbojas Latvijas un ES pārvalde. Raimonds Vējonis būs labāks prezidents nekā iepriekšējais, jo jaunievēlētajam ir labākas reprezentācijas spējas, viņš prot labāk komunicēt. Ir labāk, nekā bija.

Ivars Šleiners, z/s Kļavnieki vadītājs: — Portālā *manabalss.lv* biju balsojis par E. Levitu. Man tomēr bija bažas, ka ievēlēs R. Vējoni. Tā arī notika. Taču mani patīkami pārsteidza jaunievēlētā prezidenta atbildes pirmajā preses konferencē. Viņam bija jāatbild bez sagatavošanās, un jautājumu klāsts bija plašs. R. Vējonis atbildēja raiti, saprotami, ar labu izpratni par lietām.

Viņš varētu būt labāks prezidents nekā iepriekšējais.

Diāna Siliņa

Uzklausīja Diāna Siliņa

Paldies Veronikai un Edgaram Milleriem par izcili gardo talkas pupiņu zupu! Galda runu talkas nobeigumā nebija daudz, bet visi bija vienās domās, ka šāds darbīgums ļoti tuvina mūs, lībiešus, un veicina mūsu visu piederības izjūtu savam namam Mazirbē.

Paldies visiem čaklajiem talciniekiem par kopdarbu, un uz tikšanos rudens talkā!

Mūsu visu vārdā paldies arī Dundagas novada domes izpilddirektoram Visvaldim Radelim par atsaucību un atbalstu!

Ieva Ernštreite, Līvu savienības vadītāja

Līvu laiks • Līvõ āiga

Kopdarbs vieno lībiešus Kubbōtīe sādōb kubbō līvliži

30. V savā namā Mazirbē pulcējās talcinieki no Līvu savienības visām nodaļām, lai uzpostu sava tautas nama telpas un apkārtni, gatavojoties vasarai.

Kad darba roku vairāk, var paveikt tos darbus, kam ikdienas ritumā neatliek laika. Vīri — Ēriks un Rainis no Ventspils, Arvīds no Rīgas un Aldis no Sīkraga — ar zāģi un cirvi teica ardievas vecajiem brīvdabas ska-

tuves dēļiem, bet sievas — Ausma, Ritma, Ilma, Baiba un Jūsma — deva jaunu gaismu vairākām telpām, kurās glabājas vērtīgas liecības par aizvadīto gadu kultūras notikumiem tautas namā.

Dziedot dzimu, dziedot augu

Vidusskolas jauktais koris raidījumā *Lai top!*

LTV1 raidījumā *Lai top!* 14. VI plkst. 21.20 uzstājās pazīstamie bārmeņi, dvīnubrāļi Andris un Inguss Reizenbergi un Dundagas vidusskolas jauktais koris un izpelnījās vislielāko skatīju atbalstu.

Pozitīvo emociju šovā *Lai top!*, kas sniedz ieskatu XI Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos, piedalījās gan Latvijā pazīstamie bārmeņi ar Dundagas izcelsmi — brāļi Reizenbergi, gan vidusskolas jauktais koris. Kā pirms uzstāšanās pastāstīja kora diriģente Dace Šmite, televīzija vispirms uzrunājusi brāļus, bet viņi piekrituši ar vienu nosacījumu — ja varēs uzstāties kopā ar Dundagas vidusskolas kori.

Vidusskolas jauktais koris pēdējos divos gados skatēs, kas aptver bijušo Talsu rajonu, četrreiz ir ieguvis I pakāpes diplomu, kas nozīmē, ka mūsējie ir labākie. Atzinība dundadznieku varējumam ir arī uzaicinājums piedalīties TV raidījumā.

Tātad iemeslu gana, lai kora vadītāju Daci Šmiti lūgtu pastāstīt par kori un gatavošanos skolēnu dziesmu svētkiem.

— **Televīzijas raidījumam jūs izvēlējāties dziesmu *Es atnācu ugunīņu*.**

— Vajadzēja izraudzīties vienu no svētku repertuāra. Šī Zigmara Liepiņa dziesma ir no jauna aranžēta, pielāgota korim ar solo sākumā un beigās.

— **Interesanti, ka tieši pirms gada intervijā**

Dundadzniekam Inguss Reizenbergs, atceroties bērnību Dundagā, atzinās: «Man pēc stundām bija koris. Citi bērni varēja skriet pa lauku. Piektajā klasē nolēmu kori vairs neiet. Iespējams, tā bija klūda».

— Man nebija nekāda priekšstata par brāļu dziedātprasmi. Jaunajā aranžējumā ir iekļauts bangu pavadījums, un brāļi paši ieminējās, ka varētu sēsties pie sitamajiem instrumentiem. Atlika vien cerēt, ka viņiem piemīt laba ritma izjūta.

Kad man piezvanīja no televīzijas, es ļoti pārdzīvoju. Biju iedomājusies, ka pēc skatēm beidzot drusku atvilkšu elpu, dārzā mierīgi paravēšu. Bet atteikties jau nevarēja, un bērniem tas ir liels notikums.

— **Kā apgūvāt svētku repertuāru?**

— Sākām jau iepriekšējā mācību gadā. Šogad otrajā kārtā mēs vienīgi no jauktajiem koriem ieguvām I pakāpes diplomus.

Šoreiz ir vairākas tādas dziesmas, kurām pašiem koristiem jāsit līdzī ritms. Piemēram, grupas *The Sound Poets* dziesma *Kalniem pāri* ir diezgan sarežģīta. Jauniešiem patīk, bet panākt, lai koris ievērotu ritmu, nav viegli. Sākumā vispār nesapratu, kā to iemācīšu.

Mācību gadā mēģinājām katru rītu — vie-

nu akadēmisko stundu pirms mācību stundām. Man tas nozīmē visus piecus rītus nedēļā, bērni nāca atsevišķi pa balsu grupām. Pirms skatēm, koncertiem mēģinājām arī pēcpusdienās, ja iespējams, tad pilī, jo tur ir labāka akustika. Dziesmu ir daudz, pāri par divdesmit.

— **Un tās visas jāiemācās?**

— Patiešām jāiemācās! Savādi jau ir, pieaugušie pat skatēs drīkst dziedāt *no grāmatas*, turpretī skolēniem gan skatēs, gan koncertos jāzina no galvas gan sava nošu partija, gan vārdi. Varbūt tāda prasība ir tāpēc, lai dziedātāji vairāk skatītos uz diriģentu. Citādi visi ieurbušies grāmatās.

— **Un cik daudz ir jaunu dziesmu?**

— Pa trim jaunām dziesmām ir komponistam Kārlim Lācim no cikla *Jaunības dziesmas* un Valtam Pūcem no cikla *Zeme*. No labi zināmajām dziesmām var minēt Imanta Kalniņa *Dziesmu par jautājumu (Muskietieru dziesmu)*, Ulda Marhileviča *Tik un tā* un Renāra Kaupera *Manu dziesmu*.

— **Kā ar puīšu balsīm? Un kādas klases koris aptver?**

— Meitenes ir apmēram divdesmit divas, puīši bija seši, tagad palikuši četri — divi basi un divi tenori. Tas arī rada lielākās grūtības. Skatēs gan mūs slavēja, ka viss ir smalki nostrādāts un neviena balss nav pārlieku pastiprināta. Dziedātāji ir no 6. līdz 12. klasei, no katras vidēji 4–5 cilvēki. Bet televīzijas raidījumā mūsu kori papildinās pieci bijušie dziedātāji.

— **Vai joprojām ir tā, ka Dziesmu svētku gadā grib vairāk dziedāt, bet pēc tam koristi atsals?**

— Agrāk tā bija, bet nu vairs ne. Kas grib dziedāt, tas dzied.

— **Paldies! Un labas sekmes svētkos!**

5. VI pilī vidusskolas jauktais koris mēģināja kopā ar brāļiem Andri un Ingusu Reizenbergiem. To arī filmēja raidījumam *Lai top!*

Latvijā pazīstamās personības šajā raidījumā parasti dara to, ko profesionāli neprot, piemēram, dejotāji dzied, bet dziedātāji dejo. Andris un Inguss bija izvēlējušies dziesmas ieskaņā spēlēt bungas, bet pēc tam pievienoties korim dziedot.

Pēc mēģinājuma par iespaidiem, filmēoties un uzstājoties kopā ar brāļiem Reizenbergiem, lūdzām padalīties koristes Kristu Ludeviku un Daniēlu Dambergu. Meitenes nemaz nebija jutušas uztraukumu. Krista atzina, ka viņai mēģināt kopā ir patīcis. Daniēla pauda prieku, ka brāļi Reizenbergi piekrituši uzstāties kopā ar Dundagas vidusskolas kori. Gan mēģinājums, gan filmēšana viņai bijis interesants un jauns piedzīvojums.

Bet ko saka populārie brāļi? Inguss izteica prieku, ka viņš var uzstāties kopā tieši ar Dundagas vidusskolas kori. Andris raksturoja

pirmo iespaidu: «Pirmās dziesmas zilbes tā izdziedāja, ka skudriņas skrēja». «... ka visi Kurzemes meži ligojās», papildināja brālis Ingus.

Andris sacīja, ka bijis patīkami pārsteigts. Viņš atzina: «Mēģinot dziesmu, sapratu, cik grūti būt koristam, es to nevarētu. Liels prieks, ka Dundagā ir koris, ka ir cilvēks, kas strādā ar to, audzina jaunos, ka skolēni atrod laiku atnākt uz mēģinājumu».

Inguss novēlēja tiem, kas nevar saprast — dziedāt vai nedziedāt, izvēlēties tomēr dziedāt un darīt to pie diriģentes Daces Šmites.

Alnis Auziņš un Diāna Siliņa, autores foto

Kolkas koklētāji un pūtēju orķestris

Kā, gatavojoties XI Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu svētkiem, skatēs klāties Kolkas koklētājam un pūtēju orķestrim, stāsta Koklētāju ansambļu vadītāja Dzintra Tauniņa.

Vadu divus koklētāju ansambļus — Dundagas Mākslas un mūzikas skolas (DMMS) un tautas nama. Visu ziemu ļoti cītīgi strādājām, brīvdienas ieskaitot. Visas tautas nama koklētājas pašreiz nedzīvo Kolkā, absolventes brauca pat no Rīgas reizi divās trīs nedēļās vai reizi mēnesī. Esam rūvušās pāri saviem spēkiem. Ar abiem ansambļiem piedalījāmies skatē, kur tautas nama koklētājas lielākajā grupā ieguva I pakāpes diplomu, bet DMMS ansamblis mazākajā grupā — II pakāpes. Tautas nama kolektīvs piedalīsies arī Dziesmu svētkos, bet DMMS koklētājas — ne.

Manuprāt, valstī kaut kas nav kārtībā ar kultūras politiku. Uz Dziesmu svētkiem netiek pat koristi un dejotāji, kas skatēs ieguvuši I pakāpes diplomus. Saprastu, ka no pidsmit koklētāju ansambļiem netiktu divi vājākie, nevis tā kā tagad jaunākajā grupā — 6 piedalās, bet 8 ne. Arguments — uz Lielās gildes skatuves nav vietas. Protams, tika paši labākie Rīgas ansambļi. Bet mūsu bērniem dalība būtu milzu pamudinājums un gandarījums par ieguldīto darbu!

Protams, tik intensīvi strādājot, izaugsme ir neapšaubāma. Pricējāmajies par iespēju koncertēt. Repertuārs ir apgūts labi, tas jāliek lietā!

Kolkas pūtēju orķestris, ko pašlaik vada Jānis Cirvelis, skatē ieguva II pakāpes diplomu un dosies uz Dziesmu svētkiem. Pērn no Rotari kluba saņēmām lielisku dāvinājumu: mēs — divas kokles, orķestris — 10 instrumentus. Gribētos, lai orķestris turpina spēlēt un Viestura Rēriha ilgstoši ieguldītais darbs nepārtrūktu. Tāds bija arī dāvinātāju vēlējums — lai visi instrumenti skan!

Uzklausīja Diāna Siliņa

Es savai ģimenei

16. V pirmoreiz Dundagā notika Ģimenes dienai veltīts koncerts.

Kā uzsvēra kultūras darba rīkotāja Smaida Šnikvalde, pasākums vienlaikus bija sezonas noslēguma un pārskata koncerts, pulcējot Dundagas Mākslas un mūzikas skolas (DMMS) audzēkņus, mūsu diženo pašdarbības saimi, dejotājus un dziedātājus. Dzirdējām gan mūsu abus korus, gan *Cāļa* un *Gaiļa* solistus, redzējām Daces Treinovskas dejotājus, arī DMMS horeogrāfijas klases audzēknes, kā arī Katrīnas Sviķes audzēkņus, — Katrīna DMMS pirmo mācību gadu māca mūsdienu deju.

Svētku koncerts cēla saulītē ģimeni. To vadīja Andrejs un Elīna Blumbergi, īpaši pieņemot ģimeņu kuplo pārstāvniecību un pēctecību mūsu pašdarbnieku kolektīvos vairākās paaudzēs.

Koncerta iesākumā visus sveica *Kurzemes* bērni un ansambļa vadītāja Rudīte Balķīte.

Pēc tam pasākuma vadītāja Elīna teica lieliskus vārdus: **«Dievs mūs ir organizējis ģimenēs, lai mēs varētu augt laimē un drošībā un lai mēs varētu mācīties nesavtīgi mīlēt citus — tā ir patiesa prieka atslēga».**

Jau pirms koncerta *Mazās skolas* audzēkņi bija aicināti uzrakstīt darbus par savu ģimeni, no kuriem daļu arī nolasīja, bet mīļi un aizkustinoši bija visi, veltīti mammām, tētiem, vecmāmiņām, vectētiņiem, brāļiem, māsām un pat ģimenes mīļuliem suniņiem un kaķiņiem. Mazo sirsniņu diktētos vārdus pasākuma vadītāji nolasīja pamīšus ar priekšnesumiem. Bērni priecājās par kopīgi pavadītu laiku, vai tā ir pastaiga ar tēti pa mežu, vai iepirkšanās ar mammu, vai iekopts dārzs, vai spēles un rotaļas, vai vienkārši padauzīšanās un izsmiešanās, un bērni novērtē to, ka vecāki uzklausa viņus, ja ir smagi ap sirdi. Lūk, tikai daži izvilcumi! Ceturtklasnieks Arnolds par saviem vecākiem raksta, ka «viņi ir mani vislabākie sargeņģeļi. Viņi man ir kā cents nabadzīgajiem». Ceturtklasniece Alise, sakot pateicību par audzināšanu omītei, tantei Līgai un mammas draudzenei Santai, kamēr mamma pelna naudu, saka: «Jūs man esat kā dimants dimanta racējam, kā saule zemei un kā zieds, kurš nevar iztikt bez saknēm». Un tā vēl un vēl — bērnu bērnišķīgi brīnišķīgās pateicības saviem vienīgajiem, vismīļākajiem, superīgākajiem vecākiem un vecvecākiem.

jiem, superīgākajiem vecākiem un vecvecākiem.

Koncerta noslēgumā tā vadītājs Andrejs sacīja: «Cik stipras ir ģimenes, tik stipra ir valsts, tik stiprs ir novads».

Turpat divas stundas ilga koncerts pul-

cēja vismaz 50 skatītāju, bet kopā ar pašiem dalībniekiem publikas bija krietni vairāk. Paldies visiem iesaistītajiem!

*Alnis Auziņš
Baibas Dūdas foto*

Tikšanās ciemos

Tikšanās Valpenē

19. V Valpenes fermas kompleksā laikraksta *Dundadznieks* redakcija aicināja uz sarunu iedzīvotājus. Ciemiņi, kā ierasts, bija četri — avīzes redaktors Alnis Auziņš un redaktora vietniece Diāna Siliņa, izpilddirektors Visvaldis Radelis un deputāts — šoreiz Attīstības un plānošanas komitejas vadītājs Guntis Pirvits. Vietējo sabiedrību pārstāvēja astoņi valpenieki, ieskaitot pusgadu veco Ēriku, ruds kakēns, bezdelīgas, kas reizumis iešāvēs atpūtas telpā, un aiz sienas fonā ik pa laikam ieskanējās govju gari stieptie «mūūū». Atšķirībā no iepriekšējām reizēm šoreiz patiešām risinājās raita saruna, kas skāra gana daudz vietējo un arī novada centra problēmu. No Valpenes līdz Dundagai jau kā ar roku padot, ja vien ir ... automašīna. Paldies Tamārai Zoltānei par atsaucību, rikojot tikšanos!

Iesākumā redaktors iepazīstināja ar viesiem un rosināja atnākušos jautāt pat visu, kas sakrājies uz sirds.

Tad izpilddirektors īsi pakavējās vēsturē, kad viņa tēvs 70. gados te strādājis meliorācijā un arī viņam iznācis nojaukt mājas, savukārt Visvaldis ciemojies kaimiņciemā Plintīņos pie Fričonkuļa.

Ceļošana pa dažādām novada vietām ļauj pamazām labāk izprast iedzīvotāju vēlmes un izpildvarai — iepazīstināt ar savām iespējām. Kas ir pa spēkam, to arī dara. Tā Kaļķos, redzot, cik nepiemēroti privātā mājā atrodas bibliotēka, uzreiz jau domāts, kā to pārcelt uz kādu dzīvokli turpat ciemā. Arī Pācē uzzinātas vienkāršas sadzīviskas un atrisināmas lietas.

«Jums jau ir brīnišķīga priekšrocība, divi Gunti pašvaldībā, viens izpildvarā, otrs lēmējvarā», ar smaidu teica izpilddirektors, aicinot visus brīvi izteikties.

G. Pirvits: — Varbūt mēs, deputāti, nesam pietiekami aktīvi un arī no iedzīvotājiem maz dzirdam jautājumu, ja neskaitām kādreiz biežās Ceimura kunga aktivitātes. Bet cilvēkiem noteikti ir kas vaicājams, kaut kas sasāpējis, ko ikdienā savā starpā pārspriež. Starp iedzīvotājiem un deputātiem nav pietiekamas saites, es to savulaik arī esmu pārmetis avīzei. Tagad avīze dara labu darbu un savā ziņā piespiež arī deputātus ierasties un aprunāties ar sabiedrību. Mēs jau daudz ko darām, bet vai to sabiedrībai vajag? Šī nu ir izdevība to apspriest un saprast, ko šeit vajag un ko mēs kopā varam darīt.

Balss no publikas: — Jāsapoš Valpenes pīramīdas apkārtnē, jo tur brauc tūristi, fotografējas. Un otra vieta, kur ceļotāji apstājas, ir akmens šosejas malā, kur kādreiz bija rakstīts *Kolhozs Dundaga*. Tajā vietā jāsāk veidot novada tēls. Tas paliktu prātā. Citviet Latvijā tā ir.

V. Radelis: — Rojas novads šajā ziņā var kalpot par paraugu. Tūristu, ierodoties svešā vietā, interesē četri jautājumi: ko redzēt, ko darīt, kur paēst un kur pārlaist nakti. Mēs pie tā strādājam, un nākamgad tam jābūt gatavam. Dundagas centrā ir krokodils. Labi, Kurzemes stiprajiem vīriem, Arvīdam Blūmentālam. Bet jābūt vairāk — skaidrojošām vēstures ziņām. Mēs gādāsim, lai informācija būtu, jau iebraucot novadā. Pīramīda ir uz privātās zemes, un svešā īpašumā, ja nav vienošanās ar īpašnieku, pašvaldība naudu ieguldīt nedrīkst. Diemžēl.

Balss no publikas: — Diezgan bieži zvānām Saimnieciskajam dienestam, lai izšķūrē ceļu. Uz Kaļķiem ir drausmīgs ceļš. Jāuzlej asfalts! (Pēc šiem vārdiem visi uzreiz sāka smieties.)

G. P.: — Mums Latvijā katram iedzīvotājam jāuztur apmēram 30 metri ceļa, Vācijā — 3 metri. Mūsu ir pārāk maz, lai visu ceļu tiklu labi uzturētu. Tad nu reizēm mūsu Saimnieciskā dienesta vadītājs dabū pa kaklu, ka izšķūrēti it kā nepareizie ceļi. Izšķūrē pašvaldības ceļus, lielie paliek.

Balss: — Asfaltētais, likumainais ceļš, kas no Dundagas centra ved uz Tiņģeri, ziemā ir tik bīstams! Kolhoza laikā tur kombaini ir noslīdējuši lejā. Vai tur nevar ierīkot stabīņus? Ja notiks nelaime, tad būs par vēlu.

V. R.: — Nebūt ne visi ceļi, kas iet cauri Dundagai, pieder pašvaldībai. Arī ceļš uz Tiņģeri nav mūsu. Tāpat Kaļķu ceļš. Mēs tur nemaz nedrīkstam ieguldīt naudu. Bet *Valsts ceļos* strādā man pazīstams cilvēks. Esmu ar

viņu runājis, lai paremontē vispirms sliktākos Kaļķu ceļa posmus, piedraudot, ka pretējā gadījumā darīšu zināmu iedzīvotājiem viņa vārdu un tālruna numuru.

Balss: — Un kā ir ar estrādi?

V. R.: — Estrādi 13. jūnijā atklāsim, un sēdvietas esam izcīnījuši. Nelaime ir tā, ka Dundagas centrā atrodamijs pils, kultūras pieminekļa, ēnā un daudz kam nedrīkstam pirkstu piedurt, kā vecajiem ledus pagrabiešiem, kaut gan tie ir bīstami cilvēkiem. Un kā mūs traucēja ierīkot jauno estrādi!

G. P.: — Kādi tik bija iebildumi! Mēs jau pienotavā arī to jutām, Pārtikas veterinārais dienests pieprasīja nojumes automašīnām, kultūras pieminekļu sargātāji deva piekrišanu tikai tam, ko nu mēs tur arī uztaisījām.

V.R.: — Mēs prasījām, kāpēc estrādē drīkst ierīkot tikai 80 sēdvietas? Nedrīkst tāpēc, ka tur ir parka centrālā ass, tur krusteniskā ass, tur jāievēro vēsturiskais skatījums un pils tuvums... Estrādi uztaisīja tā, kā jāva.

Balss: — Bet vai uztaisīja pareizi? Lietainā laikā sakrājas ūdens, kā tur bērni ar baltām zeķītēm kājās dejos? Kā to cēla, kas pieņēma? Nu nav pareizi!

G. P.: — To visu saskaņoja, kā vajadzēja.

Balss: — Bet vai jūs uzskatāt, ka tas ir pareizi?

V.R.: — Esmu tur bijis dažādos laikapstākļos, briesmīgas peļķes neesmu manījis.

Balss: — Cik skaists kādreiz bija Dundagas dīķis, bet tagad...

V. R.: — Atgriežoties strādāt Dundagā, viens no maniem diviem lielajiem mērķiem bija pielikt visas pūles, lai iztīrītu dīķi. Jaunībā pats, nopircis pleznas, no saliņas aizpeldēju līdz *Mazajai skolai*.

Daļa no dīķa pieder pašvaldībai, daļa — vairāk aizaugusi daļa — pieder *Latvijas valsts mežiem* (LVM). Dīķim bija pat divi nosaukumi, kas apgrūtināja dokumentu lietas, tagad esam tik tālu tikuši, ka ir viens. Lai to iztīrītu, vajag vairākus simtus tūkstošus eiro, un pašvaldībai tādas naudas nav un nebūs. Nau-du var dabūt lielajos Eiropas Savienības (ES) projektos. Lai tādos piedalītos, vajag tehnisko projektu, bet pirms tam — priekšprojektu. Priekšprojekts mums izmaksāja nedaudz vairāk nekā 10 000 €, un mēs ar LVM jau noslēdzām vienošanos par viņu līdzdalību. LVM savu daļu, pusi vajadzīgās summas, ir samaksājuši, priekšprojekts ir pabeigts. Ir uzsākta

tehniskā projekta izstrāde, un visticamāk, ka arī šajā gadījumā LVM pusi vajadzīgās summas samaksās. Kad būs gatavs tehniskais projekts, tad varēsim meklēt iespējas pieņemt ES projektus, un labvēlīgā gadījumā tas varētu notikt jau šogad. Beidzot esam pieņēmuši darbā profesionālu projektu vadītāju un rakstītāju, kura viens no uzdevumiem ir meklēt iespējamus projektus.

Kur slēpjas iespējamie šķēršļi? ES piešķirs 75–80% vajadzīgās naudas. Pašvaldības līdzfinansējums mums būs jāatrod budžetā, samazinot izdevumus un palielinot ienākumus. Pie tā strādājam.

G. P.: — Mans, deputāta, viedoklis ir tāds. Ja ir, teiksim, 100 € budžets, tad 50 € varētu tērēt ēšanai, otrs 50 € dažādām citām vajadzībām. Nedrīkstētu būt tā, ka lielāko daļu noēd.

V. R.: — Pašvaldības budžetā rezerves ir!

G. P.: — Ja pašvaldība neatrastu naudu šādiem projektiem kā dīķa tīrīšanai, tas būtu ļoti bēdīgi. Jautājums ir, kā sarauties, sapiesties?

V. R.: — Strādājam pie tā, kā atrast naudu. Ja ne, tad tik un tā kaut kas būs jānogriež. Iespējams, kādiem arī darba algas.

G. P.: — Es bieži mēdzu teikt, ka svarīgs ir sabiedrības viedoklis. Šī ir tā reize, kad būtu

svarīgi to dzirdēt, lai mēs skaidrotu, vai pašvaldība to spēj vai nespēj īstenot. Tāpēc svētīgas ir šādas tikšanās, jo kaut kā jau sabiedrības problēmas ir jārisina.

Balss: — Valpenē strādājošiem ir diezgan sarežģīti nogādāt bērnus bērnudārzā. Labi, ka iedzīvotājiem ir savas automašīnas. Bet ja kādam vairs nebūs? Ir pagasti, kur bērns no trīs gadu vecuma autobuss no rītiem aizved un vakarā atved. Un vai autobuss, kas rītos brauc no Tiņģeres, nevar pagriezties līdz Valpenei?

V. R.: — Dundagas novadā jau dara līdzīgi, kā jūs sakāt. Cik nauda ļauj, tik darām. Maijā Dundagā tikās visu novadu izpilddirektori. Ticiet man, šādas problēmas ir lielākajai daļai lauku pašvaldību. Mēs vedam bērnus ar savu busu, bet arī pērkam šo pakalpojumu, jo uzturēt autoparku nejaudājam.

Izpilddirektors Visvaldis Radelis: «Tūristu, ierodoties svešā vietā, interesē četri jautājumi: ko redzēt, ko darīt, kur paēst un kur pārlaist nakti».

Jūs jau zināt, kā mums iet ar *Veides bērnu*. Tiesa nosprieda, ka bērns jānogādā līdz mācību iestādei. Ja būs vairāki tādi gadījumi, tad ne tikai dīķi netīrīsim, tad pašvaldība varēs *nošauties*. Pienākumu valsts ir iedevusi, nau-du ne.

G. P.: — Ir jau likumu normas, bet, no otras puses, jābūt arī vecāku atbildībai. Pretējā gadījumā tiešām — vēl pāris tādu bērnu, un viņu pārvadāšanai aizies viss budžets.

V. R.: — Nepiekrītu arī pilnīgi pretējam viedoklim, proti, ja «es bērniņā katru dienu gāju astoņus kilometrus uz skolu, kāpēc tagad nevar». Taisnība te ir pa vidu.

Balss: — Bet te ir jāceļ liela trauksme!

V. R.: — Pašvaldību savienībā jau to ceļ. Pašvaldība likumus grozīt nevar, Pašvaldību savienība gan var virzīt šo lietu.

G. P.: — Kādreiz aktualizējās jautājums par bērnudārza grupiņām *Kurzemītē* vasarā. Kā būs šovasar?

V. R.: — Šovasar būs!

A. Auziņš: — Jautājiēt vēl! Ātrāk kā pēc gada pie jums nebūsim!

V. R.: — Jūs, protams, varat arī uzrakstīt.

A. A.: — Man ir gandarijums par iesāktu novada apceļošanu. Vīdālnieki pēc tam saparojās un nodibināja biedrību!

G. P.: — Kādreiz mums, deputātiem, prasā, ko tu labu esi izdarījis. Īstenībā jau tas jāprasa sabiedrībai, kā viņiem šķiet, un avīzei jābūt starpniekam, jāskaidro par izdarīto, par to pašu dīķi.

A. A.: — Par dīķi gan esam rakstījuši vairākkārt, un tagad būs atkal!

G. P.: — Es pieņemu, ka ir bijis. Arī par ūdenssaimniecības projektu bija daudz rakstīts, tomēr izskanēja arī daudz jautājumu.

V. R.: — Agrāk varbūt avīze mazāk nokļuva pie iedzīvotājiem.

Balss: — Agrāk bija grūtības nopirkt, arī nepaspēja. Taisnība, varēja arī pasūtīt. Jā, bezmaksas izdevums, tas ir labi.

A. A.: — Par šādu modeli mums sakrita domas ar priekšsēdētāju, un paldies deputātiem, kas atbalstīja. Arī citos novados informatīvie izdevumi iedzīvotājiem ir par brīvu. Atšķiras veids, kā avīzi nogādāt līdz iedzīvotājiem. Mēs izvēlējamies slēgt līgumu ar *Latvijas pastu*. Tas ir padārgi, bet ir tā vērts. Līdz šim mūsu tikšanās vietās ļaudis teikuši, ka saņem *Dundadznieku*. Kā ir pie jums? (Visi piekrietoši māj, viena kundze šaubās, vai tēvs saņem.) Avīze gan izlasāma internetā, bet visur tas nav pieejams. Kā jūsu pusē ir ar sakariem?

Balss: — Slikti. *Bite* te darbojas. Bet vispār ir slikti.

V. R.: — Jā, te nav lāga. Painterēsējos, kāpēc tā, jo mums taču ir otrs augstākais TV tornis Latvijā. Izrādās, jo lielākas jaudas raidītājs, jo dārgāk izmaksā. Man atbildēja — mums pietiek abonentu, mums neko nevajag.

G. P.: — Bija labāki sakari, tad pasliktinājās. Mēģināju skaidrot, ko saka speciālisti, man teica, ka esot samazinājuši raidītāja jaudu. Tagad ir tik daudz lietu, ko ar interneta starpniecību varētu darīt gan pieaugušie, gan skolēni...Vai pašvaldība te var ko līdzēt?

V. R.: — Nē! Neko nespējam, jo mobilie sakari ir pakalpojums, kur mums nav licences.

Balss: — Privāts jautājums par Olsteru kapiem Nevejā, kas ir seni dzimtas kapi. Olsteru māja ir sabrukusi, zeme — pārdota. Tie, kas īpašumu nopirka, par tādiem kapiem nemaz nezināja. Tagad tur īpašnieks uzlicis zīmi, ka nedrīkst ne iet, ne braukt, ka teritoriju apsargā suns. Bet uz kapiem cita ceļa nav!

V. R.: — Nevaru atbildēt, man tur jāaizbrauc, jāapskatās un jānoskaidro.

G. P.: — Pirms kāda laika nolēmām, ka pie katriem kapiem jābūt ziņojumu dēlim, bet vismaz manos kapos tāda nav. Tas jautājums ir jāaktualizē. Mūsu novads ir slavens ar daudzajiem kapiem.

Balss: — Kur lai saimnieciskām vajadzībām ņem granti, smiltis? Kur kādreiz ņēma, tur tagad aiztaisīts ciet.

V. R.: — Atbildu pēc likuma gara: būvniecības veikalā.

Balss: — Kas notiek Vīdales grants karjerā?

G. P.: — Izsmelti resursi. To, kas atrodas zem ūdens, ir grūti iegūt, laikam vajag arī izpēti. Ja nekļūdos, tad neviens arī negribēja apsaimniekot.

V. R.: — Kad vecos laikos cēla mūra ēkas, vai tad baronam gāja prasīt granti? Laikam tomēr kaut kā citādi atrada.

Vienmēr būs lietas, kas jāprasa citiem, un lietas, kas pašam jāizdara.

Alnis Auziņš
Autora foto

Citādaids līdzās

Izdzīvot šo dienu jeb Pasaules elpa Mazirbē

Nobeīgums. Sākumu sk. iepriekšējā numurā.

Piedāvājam nobeigumu sarunai ar mazirbnieku un pasaules pilsoni, arhitektūras lietpratēju un filozofu Aleksandru Rapaportu.

— Es rakstu, un lasītāju izvēle ir lasīt vai ne. Pēdējā laikā steigšos rakstīt, gribu pagūt, un kvalitāte tāpēc reizēm cieš. Taisnība, svarīgākās ir idejas, ne jau interpunkcija.

Bet ko citu darīt cilvēkam, kam ir jau 73 gadi? Kā jums šķiet, Alni? Īstenībā tas ir brīnišķīgs vecums. Bet tam piemīt viena īpatnība. Cilvēks dzīvo tik ilgi, cik viņam vajag, lai izdarītu sev visnepieciešamākos darbus. Ja cilvēks izvirza mērķi uzcelt vēl vienu māju, tad viņš visdrīzāk to arī uzcels un tikai tad nomirs. Ne jau burkānu ēšana ir ilgas dzīves noslēpums. Jāuzkrauj sev pienākumi, kas prasa desmit gadus sprauga darba. Ir tā, it kā kāda acs no augšas vērotu un spriestu: šim cilvēkam vairs nav lielu mērķu, nav ko darīt, viņu var arī paņemt... Bet šis no agra rīta strādā. Varbūt es kļūdos, bet psiholoģiski jūtu, ka mērķis un darbs ir svarīga ilgdzīvošanas tehnika. Kad man notikšķēja sešdesmit, es domāju — ko man darīt tālāk? Lai dzīvotu tālāk, ir jāizdomā kāds virsuzdevums. Iedomājos par Vitruviju, nebija pat vēl sakarīgu domu galvā, bet piesēdos pie galda un sāku rakstīt. Un jutu, ka tas ievilka. Ne es vairs daru darbu, bet darbs mani velk. Tas man kļuvis par traktoru, kas katru dienu velk uz priekšu. Varbūt tā iekārtotas smadzenes? Mēs tikpat kā neko nezinām par to uzbūvi.

— Jūs, sākot dzīvi *Papardēs*, domājat šeit gleznot. Tam jums laika nepietiek?

— Pašlaik ne. Sapņoju par to joprojām. Glezniecībai nevajag obligātus skatītājus. Īstenībā es gribētu savas gleznas parādīt citiem, un man būtu svarīgs viņu atzinums.

Esmu uzsācis jaunu blogu internetā *Arhimija i absurdektura*. Ideja ir tāda. Mēs nevaram radīt jaunu arhitektūru, kas konkurētu ar klasiku, mūsdienu arhitektiem ir tādi kā uzpurņi ar kvadrātiem, un neko citu kā kvadrātus viņi nespēj radīt. Varbūt vajag iedvesmoties no vecā? Kopā ar savu aspiranti izveidoju blogu, kurā publicējam bildītes, kurās attēloti paradoksi, neiespējamais, visādi ar arhitektūru saistīti alogismi. Mūs tas aizrāva. Ko tas dos nākotnei, es nezinu, bet jutu, ka kaut kas tur slēpjas. Apmēram divsimt kartiņu esmu ievietojis. Pirmā bija veltīta Londonai, tur ir panorāmas rats pie Temzas, netālu no Vestminsteras parlamenta, augsts ritenis, un mēs šī riteņa vietā ievietojām Romas Kolizeju, pilnīgi absurda ideja. Smieklīga, it kā nejēdzīga un ... rosinoša. Manuprāt, mūsdienu arhitektiem ļoti pietrūkst alogisma. Sasodītais modernisms ir tā pieradinājis pie viltus funkcionālisma, aiz kura nekā nav. Tā nu es līdztekus galvenajam blogam ievietoju tādas bildītes, jo sapratu, ka ar vārdiem vien uzturēt dialogu ar arhitektiem nav iespējams.

— Kāda jums šķiet piekrastes nākotne no Sīkraga līdz Kolkai?

— Tukšā piekraste tuvākajā laikā varētu kļūt par padzīvojušu cilvēku, intelektuāļu Meku. Tie, kas ir noguruši no pilsētām un kas gribēs šeit dzīvot citādi, pirmām kārtām no Latvijas, un tādi jau te pa vasarām dzīvo. Savulaik bija tādas piepilsētas zonas, kur pulcējās intelektuāļi. Anglijā tās pārvērtās par klosteriem un universitātēm. Tagad šādas klosteru un universitāšu epidēmijas nav. Bet intelektuāļi, dvēselē bagāti cilvēki, te varētu dzīvot, turklāt arī no pārējās pasaules. Mazirbē ir mājvieta vienam cilvēkam, kas ir docētājs Kanādā.

— Jurim Dreifeldam?

— Jā, viņa dzīvesbiedre ir amerikāniete. Dreifeldu, kas Latviju atstāja bērnībā, velk šurp. Viņu piesaista ainava, kurai, pēc manām domām, ir sava balss, iekšēja būtība. Bet vispirms te varētu būt trešās jaunības kūrorta zona. Šeit lieliski varētu attīstīties pensi-

onāru vecumdienu aizraušanās, romantiski romāni. **Piekrastē no Sīkraga līdz Kolkai varētu radīt paradīzi zemes virsū vientuļiem, padzīvojušiem pensionāriem, kuriem vēl uzliesmo romantiskas jūtas.** Tam vajag papildu infrastruktūru, un tas viss jāreklamē. Tādēļ būtu jāizveido filma, kaut vai tepat Latvijā, un filmas varoņi attēlotu trešās jaunības kaislības — cilvēkus pēc sešdesmit. Darbības vieta ir piekraste, pludmale, jūra, mežs. Viņi tur pastaigājas, satiekas, apskaujas, raud un smejas.

— Vai jūs šo ideju jau esat izklāstījis?

— Jā, pat vairākās konferencēs Latvijā, bet neviens manu ierosmi nav atbalstījis. Tur vajadzētu izpētīt no tirgzinības viedokļa, būtu jāiegulda māju celtniecībā... Lielbritānijā un ASV ir daudz bagātu pensionāru, kuros

nekā būt par teātra režisoru. Radīt īpatnēju dzīves izrādi, kur lomas spēlē dzīvi cilvēki, neprofesionāli aktieri, bet — spēlē paši savas lomas! Patiesībā viņi atrastu savas īstās vietas, tāpat kā es šeit esmu atradis savu. Jā, es te Mazirbes *Papardēs* spēlēju savu lomu, un man tas ļoti patīk. Kad pie manis atbrauc no Maskavas paziņas arhitekti, viņi man saka: Saša, mēs daudz ko varam iedomāties, bet kaut ko tādu!

Kā manu ieceri iedzīvināt? Nezinu, Alni, nav manu precīzas atbildes. Varbūt tas būtu darbs talantīgiem žurnālistiem. Varbūt man pašam vēl aktīvāk jādaudzina. Esmu ievērojis, ka pamazām Latvijā esmu iekarojis zināmu autoritāti. Mani intervējuši, uzaicinājuši uz diskusijām. Jūtos pietiekami brīvi, nebaidos kļūdīties, un ļaudis to jūt un novērtē. Dzīvā runa, pats runāšanas brīdis ir svarīgs.

— Taisnība.

— Jā, runāt improvizējot, nevis atstāstīt vakar sagudroto. Esmu ieguvis jaunus paziņas, kas reizēm piezvana un kaut ko pajautā. Tātad Latvijā ir piemērota vieta šādiem ļaudīm.

Kad strādāju RISEBA, pirmoreiz dzīvē lasīju kursu filozofijā. Pusgadā nolasīju 12 lekcijas un pēc tam teicu, lai katrs uzraksta divu lappušu garu eseju. Lai raksta par to, ko no manis stāstītā nav sapratuši.

— Jo to nevar internetā nošpikot.

• **Aleksandrs Rapaports pie dīķa, kurā noslīka viņa ambīcijas.**

Autora foto

tas varētu ieinteresēt, bet viņiem savā zemē trūkst šādu vietu! Manuprāt, šāds gājienis būtu iespējams. Visa piekraste no Sīkraga līdz Kolkai varētu kļūt par savdabīgu Eiropas inteliģences klubu. Iedomājieties, pensionāri

Cilvēks dzīvo tik ilgi, cik viņam vajag, lai izdarītu sev visnepieciešamākos darbus. Ja cilvēks izvirza mērķi uzcelt vēl vienu māju, tad viņš visdrīzāk to arī uzcels un tikai tad nomirs. Ne jau burkānu ēšana ir ilgas dzīves noslēpums.

juristi, psihologi, teātra un kino ļaudis... Sāktu dzīvot vasarā, pēc tam jau arī rudenī, pavasarī.

— Bet, ja tas notiktu, vai būtiski nepārvērstos šī vide, kas arī jūs ir piesaistījusi ar savu pirmatnīgumu, mieru, klusumu un nedaudzajiem iedzīvotājiem?

— Diez vai tā kļūtu par tādu modes lietu, ka te būtu pilns ar biznesmeņiem, juristiem, ierēdņiem, šaubos, vai atsauktos jaunatne. Turklāt, to visu varētu regulēt. Tam vajadzētu sekot, tāpat kā dārzkopim jāuzrauga augi. Bet vispirms kādam ir jāieinteresējas, lai viņa zemē šādi ziedi augtu un ziedētu. Cilvēki arī ir ziedi, viņi ir jālaista, jāmēslo. Pats par sevi reti kad kaut kas jēdzīgs izaug. Būt talantīgam organizatoram ir riskanta, bet ļoti interesanta nodarbe, man tas pat liekas saistošāk

Es tagad tur vairs nestrādāju. Biju gatavs dot, bet jutu, ka mani negrib izmantot. Atvaļinajos par izteicienu, es jutos kā govys, kuru neviens negrib slaukt. Ziniet, ir tāda nelai-me — daudz cilvēku dzīvo, rutīnas pārņemti. It kā jau strādā, saņem savu naudiņu, bet pa īstam lielas idejas viņus neaizrauj. Arī daļa jauniešu, īpaši meitenes, bieži vien sāk studēt jau ar skaidru nolūku pēc tam iegūt siltu vietīņu, patīkamu darbu, kas nav netīrs, pu-tekļains. Kaut gan manā grupā tieši meitenes izcēlās ar aizrautību. Bet piecpadsmit brīnišķīgie un ļoti atšķirīgie darbi mani pārsteidza.

— Jūs cītīgi rakstāt savā blogā. Vai jums ir arī palīgs?

— Man ir asistente no Ufas. Kopā veidojam blogu. Viņa pirms kāda laika man atrakstīja: ziniet, es laikam tomēr atteikšos no mūsu sadarbības, man nav pa spēkam. Pārāk maz laika veltu savam mazajam bērnam, vīram arī. Mani tas satieca. Piezvanīju viņai un teicu: Oļā, tu tagad gribi padoties. Saproti, dzīve tev dod izdevību, ja tu piecus gadus pauzēsi, tad tavš vilciens būs aizgājis. Izlem pati. Viņai nebija izdevies īsti labi uzrakstīt divus trīs tekstus, un viņu bija pārņēmis pesimisms. Mest plinti krūmos ir visvienkāršākais. Dzīves jēga ir tieši tādos brīžos sakost zobus un teikt: bet es nepadošos! Bet kā to otram pateikt, kā iedvest?

— Jā, kā?

— Kā mācēju, tā teicu. Viņa man pēc tam piezvanīja, esot pārdomājusi, turpināšot. Svarīgi, lai brīžos, kad cilvēks zaudē dūšu, kāds būtu līdzās un uzmundrinātu. Tā var notikt ar jebkuru, tas ir dabiski.

Nepastāv jau pilnīgi drošas izdošanās formula. Einšteins trīsdesmit gadu vecumā jau bija radījis relativitātes teoriju un turpmākajos divdesmit gados neko būtisku neatklāja, lai gan katru dienu strādāja kā zirgs. Tik lielā spēlē nekādu garantiju nav. Bet jēga ir arī pašā darbā!

Mēs visi dzīvojam visai īsu, ierobežotu laiku. Man tas jau min uz papēžiem. Ceļos puspiecos... Tāpēc asistentei Olgai saku: dzīvo šodienai, dzīvo ar to, ko vari paveikt šodien.

— Gribu pajautāt par politiku. Cik daudz jūs, pārsvarā dzīvojot Mazirbē, aizdomājaties par notikumiem Krievijā, Ukrainā, vai tas jūs uztrauc? Dzīvojot tomēr kaimiņos.

— Protams! Klausos radio, lasu ziņas, reaģēju uz pasaulē notiekošo. Ilgu laiku domāju, ka tieši Latviju var piemeklēt Ukrainas liktenis.

— Un tagad vairs ne?

— Notikt var viss. No kā tas atkarīgs? No mums pašiem un no apstākļiem. Bet pirmām kārtām tomēr no Dieva. Arī pasaules līderiem, visietekmīgākajiem vadītājiem, kaut kas izdodas tikai tad, ja to veicina vēl kādi desmit, piecpadsmit vai divdesmit citi faktori. Kādu cilvēku var uznest viņa virsotnē un viņš četrus gadu desmitus var valdīt, un tikpat labi viņa zvaigzne var pēkšņi norietēt. Nedrīkst pārvērtēt viena cilvēka gribu un spējas. Vislielākā autoritāte ir tikai cilvēks, kas nozīmē rotaļlieta nejausību un apstākļu rokās. Tas pirmkārt.

Otrkārt, es piekrītu tiem domātājiem, kas uzskata, ka Krievija vēl nav īsti apjēgusi savu vietu un lomu pasaulē. Ne reliģisko, ne politisko, ne vēsturisko. Varbūt pat savā īpatnā veidā līdz šim augstākā virsotne bija sasniegta Staļina laikā, bet tas prasīja ārpriekšēji daudz upuru, un galu galā viss sabruka.

Pašlaik Krievijā vērojam fantastisku un pilnīgi bezperspektīvu valsts vadību, kas ļoti drīz beigsies ar krahu. Turklāt tas daudzkārt jau ir piedzīvots. Nevar nosaukt nevienu Krievijas līderi, kuru jau piecus vai desmit gadus pēc viņa aiziešanas vai nāves neaplietu dubļiem. Pacelšanās un sagrašanās, visu laiku tāda sinusoīda.

— Kāpēc tā Krievijā notiek?

— Iemesls ir ilgstoša un ļoti pretrunīga krievu etnosa veidošanās. Krievi ir vēl ļoti jauna nācija. Pirms piecīsimt gadiem par krieviem vēl nevarēja runāt. Tikai samērā nesen, sajaucoties mongoļu, skandināvu, vēl kādām ciltīm, veidojās etnoss, valoda, ko tā īsti neviens nav apzinājis. Es pats tikai pirms kāda laika formulēju jautājumu: kādu ietekmi uz Krievijas pilsētībūvniecību atstāja Čingizhana valsts Zelta orda? Atbildi neatradu, lai gan

Zelta orda Krievija ieviesa gandrīz visu: birokrātiju, ieradumus, tradīcijas, lielā mērā noteica Krievijas tālāko attīstību.

Krievijas un Ukrainas konflikts, kas norisinās Krievijas šūpulī, pareizticības dzimtenē, ir briesmīgākais paradokss, kas atspoguļo nācijas iekšējo nestabilitāti. Un visus šos smagos jautājumus tā pamatīgi neviens neaplūko, jo baidās tiem pieskarties, analīzi aizstājot ar mitoloģiju. Jā, mīti darbojas, taču visai īsu laiku. Tie nāk un aiziet. Tāpēc es nezinu atbildi uz jautājumu, kas var notikt ar Krieviju, ar Latviju. Ir lietpratēji, kas apgalvo, ka Krievijā tuvākajos desmit divdesmit gados viss sagrūs. Būs liela ekonomiska un kultūras katastrofa. Ieradīsies ķīnieši, atņems visu Sibīriju, un sāksies pavisam citāda dzīve. Varbūt. Citi teic, ka Krievija ir nonākusi ļoti sarežģītās attiecībās ar musulmaņiem, un nav zināms, kuru, musulmaņu vai pareizticīgo gribas īpašības izrādīsies stiprākas. Grūti pateikt. Pareizticības statuss izaudzis pēkšņi un gandrīz vai tukšā vietā, jo pirms tam gadu desmitiem to nicināja un nicināja, baznīcas slēdza, klosterus izlaupīja, garīdzniekus nošāva. Piepeši, ba-bah, visi kļuvuši par pareizticīgajiem. Kas tā par pareizticību? Bet musulmaņiem, ļoti iespējams, ir iecere Krieviju musulmanizēt. Neviens nezina, kas tur iznāks. Manuprāt, musulmaņi pašlaik nav tajā kultūras pakāpē, kādā viņi atradās 12. gadsimtā. Tad viņi Eiropu iepazīstināja ar grieķu filozofiju un arābu matemātiku. Toreiz viņi iemiesoja milzu kultūras potenciālu. Tagad — ekstrēmistiski grupējumi, plebeji, kas neko dižu izveidot nespēj.

Mēdz runāt, ka Amerika ir uz spēku izsūkuma robežas. Nezinu. Kaut kādā ziņā varbūt, taču neaizmirsīsim notikumu attīstību. Pirms simt gadiem nēģerus Amerikā kāra pie katra staba, tagad viņiem ir tumšādains prezidents. Kas notiek Ķīnā? Tas nav tik skaidrs. Esmu apvaicājis latviešiem, kāpēc viņi ne-

grib tuvināties ar ķīniešiem. It kā baidoties, ka, atdodot mazo pirkstiņu, ķīniešu milzīgā ķetna sagrābs visu Latviju. Es tā nedomāju. Viņi varētu būt noderīgi. Ķīniešiem ir neticamas darbaspējas, turklāt it visās nozarēs un darbos, vai tā būtu redīsu audzēšana vai lidmašīnu ražošana.

Ir daudz nezināmā. Kas notiks galu galā ar pašu Eiropu? Kā attīstīsies mazās valstis? Es uzskatu, ka viens no Ukrainas traģēdijas iemesliem ir nespēja piedāvāt pasaulei spēcīgas, no Krievijas neatkarīgas programmas. Neilgi pirms Maidana notikumiem mani un izdevēju Arni Rītupu uzaicināja uz Kijevu spriest par Ukrainas nākotni, kā varētu attīstīties Ukrainas intelektuālā dzīve. Maidans to visu apglabāja. Ukrainā, valstī ar simtiem miljardieru, zaga, bija korupcija, bet nekādas spēcīgas nākotnē vērstas programmas neradās. Domāju, ka var likt vienādības zīmi starp ambiciozām intelektuālām programmām un nācijas pašaisardzību. Ukrainai bija 15–20 gadus laiks, bet to neizmantoja.

Arī latviešiem, lai nepiedzīvotu Ukrainas traģēdiju, būtu vēlams, pirmkārt, koncentrēt spēkus intelektuālisma virzienā, otrkārt, iesaistīt krievus šajās jaunajās iecerēs un virzienos. Zināma daļu krievu, inteliģence, tam ir gatavi, viņiem vajadzētu palīdzēt atrast kopīgu intelektuālo bāzi. Es saprotu, ka jums ir svarīgs valodas jautājums. Domāju, ka te neder administratīvas metodes, cita lieta būtu, piemēram, izcilu filozofisku darbu radišana latviešu valodā vai izcilu darbu tulkojumi latviski. Tas jau notiek un ir apsveicami. Pazīstu cilvēkus, kas pirmoreiz latviski tulko slavenu viduslaiku ķīniešu domātāju darbus. Iedomājieties, tieši no ķīniešu valodas latviski! Lūk, tas patiešām ir kaut kas.

Neviens netraucē tādā virzienā darboties. Ir uzcelta patiešām laba bibliotēka. Uz priekšu! Latvijai vajag intelektuālu projektu paketi. Tas ir mazas valsts, mazas nācijas

• **Blogā Arhimija ir absurdektura Aleksandrs Rapaports ir izmantojis Denisa Garipova darbu Saulriets pār Ņevu. 2009. g., risinot sev tuvo tēmu — cik bezjēdzīgi ir uzvarēt sauli.**

Foto oriģināls skatāms <http://valdep.livejournal.com/23147.html>

ceļš. Kas te noderētu par paraugu? Nīderlande, Beļģija, Dānija, Islande, Skandināvija. Mazās valstis tiešām varētu veidot savu pasauli, diemžēl pašlaik tā ir saskaldīta, pakļaujas lielajām valstīm. Ja mazās valstis atrastu kopīgu valodu, tas, iespējams, mainītu pat visas pasaules gaisotni, varbūt pat radikāli. Centieni rekonstruēt lielas impērijas, kā to mēģina Putins, ir lemti neveiksmei, 21. gadsimtā nekādu Zelta ordu vairs neatjaunot.

Arhimēds teica, dodiet man atbalsta punktu, un es izkustināšu zemeslodi. Es teiktu, ka pati zeme jau ir tas atbalsta punkts, pret kuru atbalstoties, var pārveidot pasauli. Zeme, unikālā planēta Visumā. Kad cilvēki pa īstam aptvers, ka pirmām kārtām ir Zemes iedzīvotāji, tad uzreiz izdosies nolikt pie malas impēriskas ambīcijas, visādas geopolitiskās teorijas. Ja to neievēros, tad var notikt

lielas nelaimes, cilvēku upuri, un Krievija tad var būt lielākā zaudētāja. Es kā cilvēks, kas dvēseliski jūtas krievs un pārdzīvo par Krieviju, saku: nedod Dievs, ja tas notiktu! Ceru, ka tik briesmīgas lietas tomēr nenotiks. Cerības saistu ar jaunatni, ar nākamajām paaudzēm. Es neteikšu, ka ticu Dievam. Drīzāk ticu kādam Providences spēkam, ko mēs tagad nespējam izprast un kas ietekmē pasauli gaitu. Šī spēka dēļ cilvēce par spīti visam, pārciedzama milzu traģēdijas, tomēr ir izdzīvojusi. Joprojām ir cilvēki, un es te sēžu *Pāpardēs*, un pelēkā viela manās smadzenēs darbojas.

Dvēselē jābūt optimistam, prātā — pesimistam, lai skaidri saredzētu briesmas, bet sirdī jācer, ka izdosies tās pārvarēt.

— **Labi teikts. Liels paldies par sarunu!**

Alnis Auziņš

Pacelt sevi un citus

13. V Dundagas pusē ciemojās luterāņa mācītāja Augusta Brieža dēls Guntis Oļģerts Briedis un mazmeita Dace Briede-Zālīte.

Senču pusē

Brauciena mērķis bija paviesoties vietās, kur kādreiz dzīves labākos gadus pavadīja mācītājs ar savu ģimeni un bērniem. Rīts iesākās ar viesošanos Pūņu pamatskolā, kur skolas vadība laipni iepazīstināja ciemiņus ar skolas muzeju un pastāstīja par sasniegto. Interesantas bija Gunta un skolas vēstures skolotājas sarunas par tālajiem piecdesmitajiem, par tā laika skolotājiem, vērtībām, kolhozu laikiem, pūņinieku dzīves gaitām.

Dundagas vidusskolā Dace tikās ar skolēniem, pārsvarā devītklasniekiem, novadot mērķu plānošanas nodarbību.

Pēc tam ciemiņi aplūkoja Dundagas pili, un Dace labprāt pastāstīja, ko dara un kāpēc viņai Dundaga ir tik īpaša.

Mērķim jādod gandarījums

— Biju absolvējusi Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultāti un Starptautisko attiecību institūtu, vēlāk arī Banku augstskolu. Izveidojās ļoti laba karjera, bet nebija piepildījuma. Sev pajautājot, kas man dod gandarījumu, sapratu — dalīšanās ar zināšanām. Bet kādām? Kad beidzu Londonas Koučinga akadēmiju, kļuva par personīgās izaugsmes treneri un licencētu sava skolotāja Brajena Meina *Mērķu plānošanas (Goal Mapping)* praktiķi. Pašlaik man vienīgajai Baltijā ir licence izplatīt šo programmu, kuras pamatā ir doma, ka cilvēks var uzsākt pārmaiņas tad, kad ir tām atvērts, mentāli nobriedis un domā pozitīvi. Pēc sevis sagatavošanas posma var sākt modelēt nākotnes plānus.

Atgriezos, lai sāktu savu biznesu. Tagad esmu privātuņēmēja, izveidojusi divus mācību uzņēmumus. Pirmo nodibināju 2010. gadā, un tā ir jauniešu akadēmija *Pacelt pasauli*.

Lai to īstenotu, nolēmu 3 gados iepazīstināt 300 Latvijas vidusskolas ar mērķu plānošanu. Gribēju palīdzēt jauniešiem skaidri apzināties savu mērķi, jo bezmērķība rada motivācijas trūkumu, bet tas savukārt noved pie visām blaknēm, ko mūsu sabiedrībā piedzī-

• **Kopā ar dēlu Kristapu Zālīti 2014. gada 1. septembrī.**
Foto no D. Briedes-Zālītes albuma

vojam. Viens no maniem skolotājiem amerikānis Tonijs Robinss sacīja — ja mērķis tevi neiedvesmo, tad tas nav pietiekami, un tev mērķis nepatīk. Ja tev mērķis patīk, tu jau tāpat esi sapriecājies un no savām domām vien jūti taureni vēderā. Tu jau ej un lido. Tāpēc arī nodarbībā, kas bija skolā, mēģināju pateikt, ka jāsaprot, kas tā būs par emociju, kas tev palīdzēs izturēt grūtības, lai mērķi sasniegtu. Kādi zēni, piemēram, bija izvēlējušies kļūt par kareivjiem, jo aizstāvēt Latviju viņiem ir gods. Tā dēļ arī viņi būs gatavi iet jaunsardzē, trenēties sportā, izturēt grūtības. Mani uz priekšu vilka un joprojām velk tas, ka gribu palīdzēt cilvēkiem pacelt sevi. Viņi savukārt pacels līdz ar citus.

Neviens sākums nav viegls. Cilvēki nezināja, kas ir šī programma. Sākumā piedāvāju savas nodarbības par velti, lai iepazītos. Pirmā pašvaldība, kas atsaucās, bija Ventpils pilsēta. Ventpils Izglītības pārvaldes darbinieki arī bija klāt nodarbībās un atzinīgi novērtēja piedāvāto programmu. Mums ir izveidojusies veiksmīga sadarbība, un esmu bijusi visās Ventpils skolās. Vienmēr priecājos tur atgriezties, jo šīs pilsētas pedagogi ir atvērti jaunām ierosmēm.

Otru uzņēmumu *Moresales Latvia (Vairāk pārdošanas)* dibināju 2013. gadā. Tā mērķis ir strādāt ar Latvijas uzņēmumiem, kuriem ir resursi un kuriem ir vēlme attīstīt savus darbiniekus. Tas, ko mācu abos savos uzņēmumos, ir pieprasīts pakalpojums.

Piederība Dundagai

— Dundagā pirmoreiz noteikti esmu bijusi jau bērnībā, neateros gan, cik gadu man toreiz bija — pieci, septiņi vai desmit. Taču pirmās atmiņas par šo vietu man veidojās no tēta stāstiem. Cik sevi atceros, viņš par to ir stāstījis un stāstījis. Esmu bilžu bīdes skatījusies un klausījusies, ka mans vectēvs bijis pirmais latviešu luterāņu mācītājs Dundagā.

Kas ir mācītājs? Tas, kurš dalās un paceļ pasauli. Tas mani ļoti satuvina ar vectēvu, jo arī es dalos un paceļu pasauli. Vai nu tu sludini kancelē, vai strādā ar jauniešiem, vai kā citādi kalpo, tā ir dalīšanās, pārliecināšana, harisma. Taureni vēderā, to darot, vajag gan man, gan arī mācītājiem.

Nekad dzīvē vectēvu neesmu satikusi — viņš nomira, pirms es vēl biju piedzimusi. Kad universitātē studēju par latviešu valodas un literatūras skolotāju, vajadzēja lasīt vecajā drukā. Tētim bija saglabājušās daudzas vectēva grāmatas. To pirmajā atvērumā labās lapas augšpusē skaistā rokrakstā vectēvs ar sarkanu zīmuli bija ierakstījis «Aug. Briedis». Vienmēr vienādi un vienmēr vienā un tajā pašā vietā. Daudzās grāmatās vectēvs bija pasvītrojis fragmentus, kas viņu visvairāk uzrunājuši. Studiju laikā, šīs vecās grāmatas lasot, pirmā sajūta bija, ka vectēvs man joprojām norāda, kas grāmatā ir būtisks. Otrā bija klātbūtnes sajūta. To radīja sarkanais zīmulis no citiem laikiem...

Man liekas, ka esmu Dundagai piederīga.

Visa dzīve man viens ceļojums

Ceļojam, lai ēstu, ēdam, lai ceļotu

Ieskatāmiēs Slīteres Ceļotāju dienu saistošajos notikumos.

Astes vējš putniem, ēdiens ar mazuma piegaršu un bākas gūstekņi

Ekskursijai pa kangaru mugurām bija pie-
teikušies tik daudz dalībnieku, ka palīgā va-
dītājai Inai Braunai rīkotāji izsauca Lienīti
Iesalnieci. Taču *Skaisto skatu* 40 cilvēku gru-
pa, uz savu roku vai, pareizāk sakot, uz savu
kāju izstaigājuši Pēterezera taku, paziņoja,
ka pārguruma dēļ pa kangariem vairs nejaudā
iet... Toties Lienītes Iesalnieces vadītājā
grupā visus pārbaudījumus varonīgi pārvarē-
ja arī kāds mazulis ar ratiņiem.

Aptuveni 20 Jāņa Šlūkes pārgājiena dalīb-
nieki, ejot gar Vecroču upi, jūsmoja par ceļā
sastapto stirnu un bebru apgrauztiem skuj-
kokiem, kas esot liels retums. Kāda trīsdes-
mitgadniece visu maršrutu nostaigāja basām
kājām. Salīdzinājumam šo rindiņu autors pie
Slīteres bākas ar plikām pēdām spēja veikt
apmēram 1,3 m garo sajūtu taku, kuras pir-
mais posms bija klāts ar smalkām smiltīm,
pēdējais — ar mīkstām sūnām, bet vidus — ar
čiekuriem un zariņiem.

Vides gides Inas Braunas kvartets atklāja
apšubekas un vilku ekskrementus, ko tautas
valodā gan sauc trīsreiz īsākā vārdā.

Gaidis Grandāns no Latvijas Pūču izpētes
biedrības aptuveni 20 interesentiem atklāja,
ka, spītējot uzskatam, ka šajā laikā putni
vairs nemigrē, Ceļotāju dienas apliecināja —
tālie migranti, kā purva ļauķis, krūmu ļau-
ķis un mazais svilpis, lielā skaitā vēl ir ceļā
uz ligzdošanas vietām. Sestdien pūta labvēlī-
gais dienvējš — astes vējš putniem. Visi
mazie putniņi nokļuva Kolkā kā kīlī, jo lidot
viņi ūdens baidījās. Par visinteresantāko

pieņemami.

Jauki piepildījās mūspusē līdz šim nere-
dzēta iecere — vakara vadītāja Nacionālā
teātra aktrise Marija Bērziņa uzrunāja dažā-
dus tirdziņa dalībniekus, aicinot pie mikrofo-
na īsi iepazīstināt ar sevi un savu produkciju.
Brīvi, nepiespiesti un ģimeniski. Tirdziņā,
Ilzes Šteines aicināti, piedalījās 9 mūsu nova-

da mājražotāji un ciemiņi no Aizkraukles,
Carnikavas, Ances, Ēdoles un Ventspils.

Ar skanīgu balsi un sparīgu dejas soli va-
kara noslēgumā iepriecināja novada paš-
darbnieki.

Skaitļi, fakti un pateicības

Kā ziņoja Alanda Pūliņa no
Tūrisma informācijas centra,
11 dažādos dabas un kultūr-
vēsturiskos pārgājienu pie-
dalījās pavisam 450 cilvēki.
Atsevišķus pārgājienu vaja-
dzēja atkārtot 2–6 reizes.

Dīvos veloapļos pavisam
piedalījās 50 cilvēki, 4 izbrau-
cienos ar laivām — 60, ar
ūdens velosipēdiem pa Zēnu
dīķi — ap 30, bišu dzīvi *Zied-
kalnos* vēroja ap 40 interesen-
tu, ar loku šāva ap 30 strēl-
nieku, Lībiešu tautas namā un
Stūrīšos uz izstādēm un de-

• Vilnis Skuja: «Viņi man šodien uzticējās un ļāva sevi
vazāt pa Slīteres nacionālā parka pieskām, klausoties
manos prātuļojumus. Paldies!» @SkujaVilnis

paldies Inetai Siliņai no Ēvažiem un Mārai
Zadiņai, kas vadīja veloapļus. paldies par
izturību gidiem, kuriem vajadzēja savu marš-
rutu mērot vairākkārt, īpaši Edgaram Mille-
ram, kas savu pārgājienu sestdien vadīja 6 (!)
reizes. Paldies lieliskajai tirdziņa rīkotājai
Ilzei Šteinei, vislielākā pateicība par viesmīlī-
bu, izturību un pretimnākšanu visos jautāju-
mos Ūšu saimniecei Dženetai Marinskai! Pal-
dies Inorai Sproģei, Smidai Šnikvaldei un
pēcpusdienas vadītājai Marijai Bērziņai, kon-
certa dalībniekiem Ūšu sētā un visiem, kas
pielika roku tā sagatavošanā! Milzīgs paldies
atsaucīgajiem un izturīgajiem Kolkas skolē-

• Tīrgus raibums Ūšu sētā.

sestdien apgredzenoto putnu Gaidis atzina
zaļo ļauķi, kas ziemo Indoķīnā. Neparasts
fakts — purvu ļauķis ir putns, kuram nav
savas dziesmas, tas atdarina tikai citu putnu
dziesmas.

Lielākais Ceļotāju dienu pārpratum: Šlīte-
res bākā palika ieslēgti divi jaunieši. Viņiem
gan pēc zināmām pūlēm izdevās sazvanīt
nacionālā parka darbiniekus, un tās pašas
sestdienas vakarā bākas gūstekņus atbrīvoja.

Uzteicama bija vietējo ļaužu līdzdalība.
Tā, piemēram, veloaplī *No Mazjūrs līdz Dižjūrai*
caur Dūmeli trešdaļa no 30 cilvēkiem bija
Melnšila jaunieši!

Pirms noslēguma Kolkas Ūšos Ceļotāju
dienu īpašie viesi, *Valtera restorāna* pavāri,
bažījās, vai būs gana daudz ēdēju. Īstenībā
pavāriem pietrūka ēdienu! Šo rindiņu autors
gan paguva visu nogaršot un ar pilnu atbildi-
bu apliecina — bija garšīgi, sātīgi un kabatai

• Vakara vadītāja Marija Bērziņa tīcina Valtera
restorāna pavāru: «Ja jūs savu firmu varētu pārstā-
vēt tikai ar vienu ēdienu?»

• Vēderam der visas valodas. Dženeta Marinska, iz-
sniegusi lietuviešiem drukātu recepti lībiešu valodā,
krieviski skaidroja, kā taisīt sklanduraušus.

niem Elizabetei, Annai, Tomam, Kārlim un
Ralfam, kuri smaidīgi un runīgi visu dienu,
sākot jau no plkst. 10.00, sagaidīja ikvienu
ceļotāju Ūšos, dalīja informācijas lapas un
ierādīja autovieta. Paldies!

Ziņas apkopoja un arī pašu piedzīvotajā
dalījās Alnis Auziņš un Diāna Siliņa
Ainara Gaida foto

Par zaļu pat vēl zaļāks

Rūķi sanāk Šlīteres bākā

Čiekuriņš, Mežulis, Zuzanna un vēl 20 citi rūķi, ar radošām rokām un siltām sirdīm Dundagas bērnu dienas centrā *Mājas* veidoti, 18. V bija pulcējušies Šlīteres bākā.

Tur *mājinieku* izstādi atklāja jau 10. reizi, un tā būs aplūkojama visu vasaru. Vairāki bērni atzina, ka piedalījušies arī citus gadus. Par godprātīgi padarīto darbu pateicības rūķu radītājiem izsniedza Šlīteres nacionālā parka (SNP) sabiedrisko attiecību speciāliste Andra Ratkeviča. Viņa priecājās, ka beidzot Šlīterē nonākuši to visistākie iemītnieki — rūķi. Andra atgādināja, ka tie ir meža draugi un tādiem mudināja būt arī bērniem: nepiemēslot mežu un uzvesties tur klusi, jo cilvēki tajā ir tikai ciemiņi. Ozola namiņā mājinieki labprāt izspēlēja dabas izzinošās spēles, izmērīja ozola apkārtmēru, noskatījās filmu par SNP un mīlojās ar saldējumu.

Šo rindiņu autore pasażieres — piektklasnieces Tīna Aukmane un Laima Apine — pastāstīja, ka viņām patīk rokdarbi, tāpēc

rūķus veidojušas ar prieku. Tīnas rūķeni sauc Krikse, un tas ir saīsinājums no mammas vārda Kristīne. Laimas darinātais rūķis Draudziņš tur rokā plakātu ar uzrakstu «Būsim draugi!». Meitenēm garšojis saldējums, paticis kāpt tornī un bijis bailīgi skatīties no bākas augšējiem logiem lejā.

Paldies cilvēkiem, bez kuru palīdzības nebūtu tapuši ne rūķi, ne izstāde! Jānim Mauriņam par sagādātajiem rūķu rumpjiem, Dinam Derkevicam par rūķu bārdām un matiēm, Andrim Kojro par autobusu, Edgarā Kārklevalkam par bērnu, pieaugušo, meža vīriņu un sieviņu aizvešanu, Andrai par pretī ņemšanu! Un, protams, Alfai, Zintai un bērniem par izdomu un izpildījumu!

Diāna Siliņa

Čaklākie makulatūras vācēji

Bērnudārzs *Kurzemīte* piedalījies SIA *Atkritumu apsaimniekošanas sabiedrības «Piejūra»* makulatūras vākšanas konkursā *Palīdzēsim kokiem!*

Evelīnas māmiņa Sabīne Jaunbirze neatlaidīgi jau otro gadu mūs rosināja vākt makulatūru. *Bītītes* grupā vāca gan bērni, gan vecāki. Mācījamies šķirot: lielākos papīra atgriezumus likām kastītēs, lai tos izmanto tu citās nodarbībās, bet sīkos, nekam nederīgos — makulatūras kastē. Lielākie makulatūras vācēji: Nellijas Burnevicas, Viļa Čodera, Evelīnas Jaunbirzes, Samantas Dzīles vecāki un novada domes priekšsēdētājs Guņārs Laicāns.

13. V devāmies uz Šlokenbekas muižu, kur apbalvoja makulatūras vācējus. Paldies Evelīnas māmiņai, kura gan piedalījās brīnišķīgā brauciena rīkošanā, gan pasākumā rūpējās par visu labsajūtu un sagādāja mums patiesu prieku. Šogad makulatūras vākšanā piedalījās 40 izglītības iestāžu skolēni un audzēkņi no Jūrmalas pilsētas un Tukuma, Jaunpils, Engures, Kandavas, Talsu un Dundagas novada (arī Kolkas pamatskola). Vērienīgais pasākums iesākās ar mielas-

tu. Zupa tik garšīgi smaržoja, ka mūsu bērni, lai gan iepriekš krietni iestiprinājušies bērnudārzā, labprāt to baudīja. Visus priecēja vokālās studijas *Tonis* dziedātāji — Kristaps Solovjovs, Marta Pukāne un Amanda Dombrovska vadītājas Kristīnes Brokas–Kristbergas vadībā.

Apbalvoja pirmo trīs vietu ieguvējus lielo skolu, pamatskolu un pirmsskolas izglītības iestāžu grupā. **Mūsu izglītības iestāde nopelnīja godpilno 1. vietu** — bijām savākuši 7680 kg makulatūras un tādējādi izglābuši 108 kokus! Balvā — naudiņu ceļojumam un milzīga kaste ar datorpapīru, kā arī varējām apskatīt Ceļa muzeja eksponātus. Bērni ar sajūsmu ievingrināja roku aplū mešanā, makšķerēja zivis, ripināja smagu koka bumbu, cenšoties nogāzt keģļus. Bijām vizītuģākie un atkal saņēmām balvas — kārumus. Noguruši, bet iespaidiem bagāti un priecīgi par paveikto devāmies mājās.

Vija Freimane un Irina Jānberga

Vides diena Kolkasragā

29. V Kolkasragā Vides dienu un reizē mācību gada noslēgumu sagaidīja Kolkas ekoskolas skolēni kopā ar skolotājiem un vecākiem.

Sākumā visus ieintriģēja atraktīvais Cūkmens, kurš dažādos veidos pārliecināja nemēslot mežā, tad skolēni, sadalījušies komandās, devās ar karti uz pašu ragu, lai piedalītos ekostafetēs un etnospēlēs, ko piedāvāja Dmitrijs Ščegoļevs, Latvijas Etnosporta asociācijas pārstāvis. Mazjūras krastā visiem labvēlīgas sajūtas raisīja Talsu kinoloģiskā kluba *canis* terapijas (terapijas ar suni) praktizētājas Svetlana Matvejeva, Guntra Rībena un Dace Raudziņa ar saviem mīluļiem: Austrālijas aitu suni Brego, nūfaundlendu Rafiju un bīglu meiteni Odriju. Pēc tam visus sākumpunktā pie Kolkasraga informācijas centra gaidīja uz ugunsкура vārīta garda skābeņu zupa un rabarberrausis. Paldies šefpavārei Santai Feldmanei! Vēl iepriecināja veselīgās *MILZU!* produkcijas degustēšana un hennas zīmējumu darbnīca.

Kolkas pamatskolas direktore Antra Laukšteine apsveica labākos un rošīgākos skolēnus. Vislabākā vidējā atzīme 4.–6. klašu grupā bijusi Rihardam Kārlim Jostiņam, bet 7.–8. klašu grupā — Ervinam Rodertam. Noslēgumā ar drošības noteikumiem vasarā iepazīstināja Kaspars Vaivods no Talsu Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD).

Vides dienā bija iesaistījušies arī bērnudārza *Rūķītis* lielākie bērni, viņu vecāki un audzinātājas. Vēl kāda jauna iezīme — uz Vides dienu bija uzaicināta Dundagas vidusskolas 7. a klase ar audzinātāju Lienīti Iesalnieci. Kā bija pamanījusi Dzintra Tauniņa,

• *Nūjas vilkšanā sacenšas dundadznieki un kolcinieki.*

Artūra Šlosberga foto

Kolkas pamatskolas direktora vietniece ārpustekses un audzināšanas jomā, sacensības starp dundadzniekiem un kolciniekiem bija ļoti motivējoša. Pēc tam savstarpēji sacenšoties mājiniekiem, tāds azarts vairs neuzvirvoja.

Vidusskolas 7. a klases skolēniem Guntim Eglem un Elēnai Ozoliņai Vides diena bija patikusi. Guntim visaižraujošāka likusies

ku sagādāja suņi, kas patika arī Guntim.

Lai kuplinātu Vides dienu, vairākas dundadznieku meitenes pasākuma noslēgumā uzstājās ar deju no *Sensus* repertuāra.

Bet kas šai dienā vīsaistošākais šķita Kolkas skolēniem? Aivaram Arnim Jankevicam — iespēja tikt pie hennas zīmējuma, Marekam Zvirbulim — visas stafetes, īpaši nūjas vilkšana un smilšu maisu nešana, Mar-

Vidusskolas audzēkņi ZZ finālā!

12. V Kuldīgā Latvijas skolēnu sporta un prāta spēļu *ZZ čempionāta* pusfinālā, sacensoties 100 Kurzemes klasēm, finālā iekļuva 33 labākās. Arī Dundagas vidusskolas 8. b un 11. klase, ieņemot savā klašu grupā attiecīgi 1. un 2. vietu.

Cits citu papildinot, runā Dita Elīna Sila, Roberts Bāliņš un Jānis Zvirbulis (11. klase): — Internetā bija jāpiesakās un jāizpilda mājasdarbs — jāizveido videoklips, tēma — *Mana novada dārgumi*. Izraudzījāmies Dundagas krokodilu. Paši gudrojām, kā divās minūtēs pavēstīt galveno — it kā mēs dotos palīgā Arvidam Blūmentālam medīt krokodilus. Cerējām ar savu mājasdarbu atšķirties no citiem. Dita bija mūsu operatore. Tā kā šajās sacensībās vēlams piedalīties klasei, tad mēs arī visi devāmies uz Kuldīgu.

Astotie — Aleksis Dēvīts, Māra Elīza Sila un Anete Savicka: — Mēs veidojām klipus par Pāces Vilnas fabriku. Pastāstījām, kā vilnu nodod un pārstrādā, parādījām, ka beigās ir noadītas zeķes.

Vienpadsmitie: — Tās ir prāta, atjautības un fizisko pārbaudījumu spēles. Pārbaudes

punktos vajadzēja salikt ļoti lielas puzzles un atbildēt uz jautājumiem. Ar koka zirgu vajadzēja pārvarēt šķēršļus, ar virvi lekt no viena punkta uz otru, vēl bija interesanta šķēršļu josla. Grupai nemitīgi bija jāsadarbojas, un laikam jau šajā ziņā bijām pārāki par daudziem. Svarīgi, ka piedalījāmies otro reizi.

Astotie: — Mēs piedalījāmies trešo reizi un pirmo vietu vienreiz jau bijām ieguvuši. Viens no grūtākajiem pārbaudījumiem bija lekšana ar balķi — komandai jāuzsēžas uz balķa, kam pierīkots rokturis, un visiem kopā jālec ar to. Šausmīgi grūti! Visās puzzle un jautājumos bija kaut kas no Latvijas — kartes daļa, kādi objekti, cilvēki. Piemēram, mums bija jautājumi par mūsu valsts bākām. Gandrīz visas zinājām. Tieši sagatavoties ZZ čempionātam nevar, vienmēr ir citi uzdevumi.

Mūsu komandu jau pazina pēc noformēju-

ma un sagaidīja ar sajūsmu: o, *marinētie gurķīši* ir klāt!

Inese Freimute, 11. klases audzinātāja: — Esmu patiesi iepriecināta par mūsējo sekēm. Bija grūti. Apmēram 6 stundās dažādi pārbaudījumi sekoja cits pēc cita. Audzinātāja klātbūtne ir svarīga, jo pieaugušais, kas pazīst katru jaunieci, var uzmuntrināt, dot padomu, raudzīties, kuriem skolēniem atbilstošā uzdevumā piedalīties, bet kuriem labāk ne.

Lielisks bija mūsējo mājasdarbs. Tā bija pilnīgi jauniešu pašu iecere, kurai sākumā pat īsti nenoticēju, bet jau pašā sākumā veiksmīgā videoklipa dēļ mūs uzņēma ar aplausiem. Cīņā arī palīdzēja liels, piepūsts plastmasas krokodils, kas pavadīja mūsu vienpadsmitos visos pārbaudījumos un pats izturēja grūtus pārbaudījumus — vietējie bērni nemitīgi rāpās tam mugurā. Labi, ka briesmonis nespālis!

Abu klašu panākumi apliecina, cik daudzpusīgas spējas mūsu skolā var attīstīt audzēkņi, cik praktiski lietojamas ir zināšanas. Starp citu, ZZ čempionātā visi pārbaudi-

jumi norisinās tik strauji, ka pie labākās gribas nav iespējams izmantot internetu. Vienu atbildi varbūt noskaidrosi, bet tikmēr pārējie uzdevumi paliks nepildīti.

Una Sila, 8. b klases audzinātāja: — Liels paldies mūsu ģeogrāfijas un bioloģijas skolotājiem, jo šajos priekšmetos iegūtās zināšanas varēja izmantot vairākkārt. Sacensību gaisotne, konkursiem raksturīgais uztraukums īstenībā vērtējams ļoti atzinīgi kā vērtīga pieredze, kas visiem noderēs turpmāk.

Mums sekmes nesa talismans Gurķītis, kas atšķirībā no Krokodila bija dzīvs veiksmes simbols. Viņš pats gan nepiedalījās pārbaudījumos, bet bija klāt visās norisēs.

Augstie sasniegumi pusfinālā ir liels mūsu skolas panākums. Savukārt mūsu piektklasnieki ieguva labu pieredzi nākotnei.

30. V Jūrmalā, *ZZ čempionāta finālā*, kurā piedalījās 180 labākās komandas jeb gandrīz 6000 skolēnu no visas Latvijas, mūsu 8. b klase guva lielisku panākumu — 3. vietu. Balvā ekstrēms pārgājiens pa Latviju šovasar.

Alnis Auziņš

Dundagas seriāls

Dundagas patērētāju biedrība

Sākums nr. 5 (198)

Aplūkojot Dundagas patērētāju biedrības pirmo posmu, spilgti parādās arī 1905. gada atblāzmas. Vairāki biedrības pārdevēji iesaistījušies revolucionārajā darbībā jau pirms Piektā gada. Īpaši pieminams Ansis Popmanis, ko 1890. gadā ievēl par pagasta vecāko un kas pirmo saķeršanos ar baronu Kārli Ostenzakenu piedzīvo pirms patērētāju biedrības nodibināšanas. Arī biedrībai tikt pie veikala telpām sākumā nemaz nav bijis tik vienkārši.

Izraksti no Žaņa Zumberga apkopotām Dundagas pagasta revolucionāru biogrāfijām (Izvilks no Kubalu skolas – muzeja krāju – meta priekšmeta, rakstiska dokumenta (KSM p576-Rd))

1890. gadā **Ansis Popmanis** (dzimis 1848. gada 9. oktobrī Dundagas pagasta *Popniekos*) tiek ievēlēts par pagasta vecāko. 1891. gada pavasarī barons Kārlis Ostensakens uzdod pagasta valdei uztaisīt jaunu tiltu pāri pils kanālam un izremontēt labības sabērtuvi. Pagasta valde atsakās to darīt, kaut gan zemnieku lietu komisārs barons Kliheners piekrīt Ostensakena prasībai. Popmanis pagasta valdes vārdā griežas pie tiesas, lai Ostensakens ierāda zemes gabalu un izsniedz kokus jaunas labības sabērtuves būvei. Apriņķa tiesa pagasta prasību apmierina. Šī bija pirmā Popmaņa sadursme ar baronu.

1892. gadā nodibinās patērētāju biedrība. Starp dibinātājiem ir daži vietnieku pulka vīri. Barons atsakās dot veikalam telpas. Vietnieku pulks ar 1892. gada 20. aprīļa lē-

mumu nodod patērētāju biedrībai daļu no saimniecības ēkām, kur atradās darbveža ratnīca un zirgu kūts. Barons cēla protestu apriņķa tiesā, bet tā kā šīs ēkas agrākos gados cēlusi pagasta valde, tiesa barona sūdzību noraida. Tas veco baronu vēl vairāk nokaitināja. Privāttirgotājs A. Rabinovičs maksāja baronam augstu īri par veikala telpām tikai tāpēc, lai Dundagas lielajā muižā barons nevienam neatļautu atvērt veikalu.

Beidzot barons griežas pie tiesas, ka viņš atprasa pagasta valdei zemi pie Dundagas ministrijas skolas. Popmanis tiesā paskaidroja, ka barons pagasta valdei nekādu zemi nav nodevis, tāpēc tā nekādu zemi nevar atdot. Apriņķa tiesa barona prasību atkal noraida. Cietis neveiksmi tiesā trīs reizes, barons 1892. gada 29. oktobrī paziņo pagasta valdei, ka muižas ārsts atsakās turpmāk ārstēt pagasta iedzīvotājus. Vietnieku pulks steidzamības kārtā pieņem par pagasta ārstu Pēteri Ozoliņu.

Barons noskaities uz Popmani, gribēja par

katru cenu viņu atstādināt no amata. 1895. gada pavasarī barons uzaicināja uz pagasta valdes revīziju Kurzemes gubernatoru Sverbejevu, kas sabāra pašvaldības amata vīrus par naudas izšķiešanu ar nevajadzīgām sūdzībām, bet Popmani atcēla no amata par iepriekšējā gada parāda nepiedzīšanu no 5 lauksaimniekiem. 1897. gada rudenī vecais barons nomirst un viņa vietā stājas vecākais dēls Kristians Ostensakens (tautā saukts «Dižkrišs»).

1905. gada pavasarī **Kristjānis Bālmanis** beidz Dundagas divklasīgo ministrijas skolu. Tā paša gada vasarā viņš iestājas Dundagas patērētāju biedrībā par pārdevēju. [...] Pēc 1905. gada oktobra dienām patērētāju biedrības veikals kļuva par galveno ziņu biroju, kur pulciņu priekšstāvji un biedri varēja saņemt informāciju par paredzētām sanāksmēm un sapulcēm. Ar Dundagas centra locekli — literatūras pārzini Kārli Pūpolu — sakarus uzturēja vecākais pārdevējs Žanis Karlsbergs.

Uz gada beigām Kristjānis bija sevišķi aktīvs. 1. decembrī viņš piedalās pils dedzināšanā un atnes no biedrības veikala kannu petrolejas, lai vienā laikā varētu aizdedzināt vairākas istabas. 4. decembrī kopā ar Dundagas kaujiniekiem Kristjānis piedalās Talsu kaujā un patērētāju biedrības vecākā pārdevēja Ž. Karlsberga atbrīvošanā no Talsu cietuma. [...]

1906. gada maijā Dundagas mežabrāļu organizācija *Pirmais Kurzemes lauku kaujas pulks* sāk atjaunot soda ekspedīcijas laikā sagrautos pulciņus. Patērētāju biedrības darbinieki Ernests Krišbergs un Kristjānis Bālmanis uzņemas sadalīt pulciņiem nelegālo

literatūru. [...]

1907. gada februārī Dundagā ierodas Jānis Rudzutaks, kas janvārī uzņēmies Ventspils organizācijas vadību. Bālmaņi informē viņu par Dundagas centra darbību. Nākošajā dienā J. Rudzutaks piedalās pulciņu priekšstāvju apspriedē, kas notiek patērētāju biedrības noliktavā. [...]

1900. gada janvārī **Fricis Blumbergs** iestājas Dundagas patērētāju biedrībā par mācekli. 1901. gada vasarā viņš ir jau pārdevējs. 1903. gada vasarā viņš iestājas Dundagas centra pirmajā sociāldemokrātiskajā pulciņā *Cīņa*. Blumbergs bija ļoti veikls proklamāciju izplatītājs. [...]

21. oktobrī Blumbergs, Apškrūms un Šēnvalds iebrauca Dundagā ar plīvojošu sarkano karogu. Dragūni gan piegāja pie ormaņa, bet neprasīja karogu atdot. Blumbergs ir atkal patērētāju biedrības pārdevējs un turpina savu revolucionāro darbību. Tagad viņš dalīja nelegālo literatūru biedriem tieši veikālā. 1. decembra vakarā Blumbergs palīdzēja pārdevējam Kristjānim Bālmanim aiznest pils dedzināšanai petroleju no patērētāju biedrības noliktavas. 3. decembra naktī Blumbergs piedalās braucienā uz Talsu kauju un 4. decembrī viņš ir starp tiem kaujiniekiem, kas atbrīvo arestētos no Talsu cietuma, kur atradās arī Dundagas patērētāju biedrības pārdevējs Žanis Karlsbergs.

Turpinājums sekos.

Diāna Siliņa

Autore pateica par atbalstu raksta sagatavošanā Kubalu skolas–muzeja vadītājam Ivaram Abajam

Muzeju nakts

Pasākums Kubalu skolā–muzejā 16. V kā vienmēr bija izplānots līdz vismalkākajai niansei.

Tā vadmotīvs skanēja *Satikšanās. Ernests Dinsbergs, Rainis un mēs*. Mums, kopā vairāk nekā 40 cilvēkiem, izdevās satikties — dažādu paudžu pārstāvjiem, mājiniekiem un ciemiņiem, dundadzniekiem, mazirbniekiem, kolciniekiem un pārnovadniekiem, mūsdienu cilvēkiem ar Raini, Aspaziju, Dinsbergu un seno skolas namu, kurā katrs jūtas īpaši gaidīts.

Namatēvs un Kubalu skola–muzeja vadītājs Ivars Abajs sagaida, iejuties skolmeistara lomā. Skolā kā jau skolā — nākas rakstīt proves rakstus, klausīties skolotāja sagatavotajā priekšlasījumā par Dinsbergu un Raini laikā no 1865. līdz 1902. gadam, lasīt dzeju, ar *gripeli* zīmēt uz *tāpeles* un dziedāt. Starpbrīžos var aplūkot izliktās izstādes *Laikabiedri* un *Mans grāmatu* plaukts vai pastaigāties pa takām, vai pasildīties manteļskursteņa telpā.

Pirmais pārbaudījums — rakstiski atbildēt uz jautājumu «Rains? Kas viņš tāds i?» Skolmeistars «paprīkš sarikte domšēn», izlasot dažus dundadznieku izteikuma «viš i» lietojuma piemērus no Viļņa Mitlera vārdnīcas. «Žāns nav nekāds muļķs. Viš i tāds tišišs,» — vai neskan tā, kā runāja mani vecāki, vecvecāki un vēl tālāki senči? Manām ausīm un manai sirdij patīk!

Jautājumi par Raini nav nemaz grūti, bet kaut kas ir aizmirsis, lai gan par viņu esmu dzirdējusi lieliskā pasniedzēja Viļņa Eihvalda lekcijās un skolā citiem mācījusi. Kā sauca viņa māti? Bija Dārta vai ne? Skolotājs piekodina velti zīmuli nelietot — ja īsti nezini, neraksti! Par tēva vārdu esmu pārliecināta — Krišjānis. Kad uzrakstīts, ar tramīgu sirdi katrs nodod skolmeistaram savu proves rakstu. Kā stundā jāuzvedas, skaidrs — pie tāfeles piestiprināta fotogrāfija, kur 1950. gada skolēni rātni sēž savos solos.

Starprīdī manteļskursteņa telpā pie dzīvas uguns Kubalu skolas audzēkne Elma bijušajām dundadzniecēm, kas atbraukušas no galvaspilsētas, un viņu draudzenei, kurai saknes citā Latvijas novadā, skaita dzejoli par *smuke Annīņ*.

Kad skolmeistars aicina viesistabā, ir jāizvēlas kāds Raiņa vai Aspazijas dzejolis, kas būs jānolasa. Dzejolis jāizvēlas pēc datuma,

kad tas Dinsberga skolā mācīts, bet, kas tas būs par darbu, nevienam nav zināms. Skolotājs teic, lai pirmais nāk tas, kurš *i dūšigs*. Tam būs arī balva! Kad nu dūšīgā Māra izlozē savu dzejoli, pārējie arī tiek pie savējiem. Man iekrīt Aspazijas *Dzimtene*. Tas šajā skolā ir mācīts tad, kad manai mammai bija 6 gadi, bet tētim — tikai daži mēneši. Turklāt labi atceros, kā pati pamatskolas 7. vai 8. klasē dzejoli mācījos no galvas. Kad to nolasu, atskan nopūta: «Kā par mūsdienām!» Elma priecājas, ka viņai ticis dzejolis, ko meklējusi un nav varējusi atrast, bet Sigitas izlozētais Raiņa *Jaunais bērziņš* ir gluži kā par viņas

• Skolmeistars Ivars Abajs klases priekšā. Viņš ielūkojas laikā, kas bijis kopīgs Ernestam Dinsbergam un Rainim, bet skolas bērnu uzdevums — ar gripeli uz tāpeles uzzīmēt satikšanos.

dēliņu.

Kas tā par brēku aiz durvīm!? Skan izmīsusī balss, ka «vec suns i tics amkamre un viss gāl' noeids». Skolmeistars iet glābt lielo skolnieci, kurā var pazīt Mārīti Jurču, un atgādina, ka reiz direktora Oša suns arī esot tā rīkojies. Ko nu darīs ar lielo, melno suni

Moricu? Tas, kurš bijis dūšīgs, nopelnījis starprīža pastaigu ar suni.

Nākamajā stundā klasē skolmeistars ielūkojas laikā, kas bijis kopīgs E. Dinsbergam un Rainim, ko katrs no viņiem tajā darījis. Skolēniem ar *gripeli* uz *tāpeles* jāzīmē satikšanās. Manai blakussēdētājam, jaunai sievietei, *tāpele* atgādina planšetdatoru. Tā domā jaunā paau-dze! Es ātri uzrakstu savu vārdu un shematiski uzzīmēju grāmatu, man liekas, ka tā arī varētu būt satikšanās vieta. Tad uzmanīgi ieklausos priekšlasījumā. Taču visspilgtāk prātā paliek izstādē redzētais — sirmāis E. Dinsbergs 1900. gadā, Rainis un Aspazija spēka pilni 1903. gadā. Kā skolotājs teic, kad Dinsbergam pilnbrieds un vecums, Rainim — izaugsmes laiks. Iespējams, abi kādu reizi satikušies Rīgas Latviešu biedrībā. Rainis noteikti ir lasījis E. Dinsberga darbus.

To zīmējumu autoriem, kuru darbi visla-

Pateicība

Pateicos ciemiņiem par uzticēšanos un kopīgi radīto piedzīvojumu, Dacei par dziesmām ar Dinsberga un Raiņa vārdiem harmonija spēles pavadījumā, Aivaram par izstādes *Rains? Kas viņš tāds i?* sagatavošanu, Dundagas novada centrālajai bibliotēkai un Latvijas Nacionālajai bibliotēkai par grāmatām izstādei *Mans grāmatu plaukts*, Rakstniecības un mūzikas muzejam par attēliem izstādei *Laikabiedri*, Dinsberga pamatskolas skolotājiem Sofijai Dravniecei, Katrīnei Vītolai, Oskaram Beikmanim un Emmai Jāvaldei (Biķei) par Raiņa un Aspazijas dzejoļu izvēli, Talsu novada muzejam par atbalstu izstāžu veidošanā, Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas (Misiņa bibliotēkas) atsaucīgajiem darbiniekiem un mājiniecēm — Guntai un Mārītei.

Ivars Abajs, Kubalu skolas–muzeja vadītājs

zes krāsnī ceptiem apaļvaidžiem speķraušiem un ciemkukuli — Dženetas un Elmas ceptiem dižraušiem un ciemiņu sataupītājiem pērnajiem āboliem. Tad, Dacei spēlējot seno harmoniju, klasē nodziedam iemīļoto dziesmu *Ak, eglīte, ak, eglīte*, kam vārdus tulkojis E. Dinsbergs, un skaisto Raimonda Paula dziesmu ar Raiņa vārdiem *Neprātīgs vēlējums*. Skan labi!

Vēl kādu brīdi mums piedāvā ielūkoties E. Dinsberga, Raiņa un Aspazijas domugraudos. Kā naglai uz galvas skan Raiņa rakstītais: «Ir cilvēki, kam nekā sava nav, pat paša vainas nav — vienmēr citi vainīgi».

Un tad gaida pārsteigums — no mūsu proves rakstiem izveidota izstāde! To čakli ar jaunāko tehnoloģiju palīdzību sagatavojis Aivars. Kā secina skolmeistars, proves rakstītāju apziņā «Rains paties i», un sola, ka šo proves rakstu un izstādē apliecināto atziņu muzejs glabās nākotnei.

Man vislielāko iepriecinājumu tikko tapušajā izstādē sniedz kāda sirsnīga atbilde uz jautājumu «Vai tu kād Raiņ grāmat i lases? Cik pavisam?» «Sko-le jau bi jalas, pēc tam nav bijis laik — bēn jaoudzan un lop jakop».

Paldies Ivaram un viņa palīdzēm Guntai un Mārītei par Muzeju nakti ar tās īpašo gaisotni!

Diāna Siliņa

Autores foto

Raibs kā dzeņa vēders

Kolkasragam 975

18. VII svinēsim divu jūru svētkus.

Vietā, kur satiekas Dižjūra un Mazjūra, tuvākus un tālākus viesus aicinām uz Jūras svētku svinībām!

Svētkos gaidāma Jūras valdnieka vizīte, koncerti un balle, bērnu disenīte un radošās darbnīcas, amatnieku tirdziņš, Dundagas novada atklātā pludmales volejbola čempio-

nāta 2. posms, kā arī citas sporta norises, svētku uguņošana, joki, konkursi, piedzīvojumi, romantika... Iepazīsim Kolkasraga vēsturi, vērosim jūras izskaloto atradumu un vietējo amatieru foto izstādi, veidosim smilšu skulptūras, našķosimies ar jūras veltēm.

Svētku prieku radīs grupas *Credo un Jūrkant'*, Miks Dukurs, DJ Nils Ketners, Ēriks Loks, Jānis Jarāns un Dainis Porgants, *Vecpil-sētas dziedātāji*, deju grupa *Sensus*, Kolkas pūtēju orķestris, čehu tautas mūzikas ansamblis, novada dziedošo talantu koncerta

Jēkaba Janševska Precību viesulis

Augškurzemes izglītības, kultūras un sporta biedrība, kopā ar saviem biedriem un atbalstītājiem apvienojušies teātra grupā *Līgo*, iestudējuši J. Janševska komēdiju 3 cēlienos. Režisore Anita Dekсне. Izrāde 20. VI plkst. 19.00 pils parka estrādē. Ieeja brīva.

«...tas briniskigais vardines — precenas...» saka viens no lugas varoņiem — zirgu mijējs Iršis, kurš ar šī vārdiņa palīdzību tiek pie kārotā sviesta pikuča, atmaidzinādams Druvnieku Kērstas sirdi ar izdomātu ziņu par pagasta bagātākā saimnieka Silenieka simpātijām pret Kērstas māsu Madaļu. Pats to neapjauzdams, viņš izlaiž ne ar ko nesalī-

dzināmo precību viesuli, kas ierauj sevī un nes pa gaisu gan precību kārās saimniekmeitas un viņu mātes, gan kalpu sievas un vaļnieces, gan pagasta tenku vāceles.

Teātra grupa *Līgo* iestudējumu dāvina skatītājiem kā vasaras velti — atpūtai pēc spraiga darba cēliena.

Ruta Bērziņa

Šķirojam stiklu!

Līdz pat 30. IX Piejūras novados stikla šķirošanas akcijā *Uzņemies šefību pār konteineru!* SIA *Eco Baltia vide* aicina piedalīties arī Dundagas novada iedzīvotājus.

Pieteikt stikla šķirošanas konteineru akcijai var jau tagad un to varēs izdarīt visu vasaru. Akcijā var piedalīties individuāli vai komandā, piesakot «apsaimniekot» konkrētu sava novada konteineru vai piesakot jauno stikla šķirošanas konteineru adresi. Akcijas dalībnieku uzdevums ir gādāt, lai tās

laikā no jūnija līdz septembrim konteiners labi pildītos ar stikla pudelēm un burkām.

Pieteikums akcijai ir jāiesūta uz e-pastu *esskiroju@vide.ecobaltia.lv*, norādot jau esošā stikla konteineru adresi vai jaunā stikla konteineru adresi; dalībnieku vārdus, uzvārdus vai komandas nosaukumu; komandas kap-

Baznīcu nakts Dundagā

5. VI Latvijā notika Baznīcu nakts pasākumi, arī Dundagas luterāņu dievnamā.

Vakars iesākās ar mācītāja Armanda Klāva vadītu svētbīrdi, kurā Rakstu lasījumi mijās ar dziesmām, ģitāru spēlējot pašam draudzes ganam.

Vakara gaitā atvērtajā baznīcā varēja apraudzīt senas Bībeles, aizlūgt, ielūkoties atvērtajā kriptā — pagrabā zem altāra, kas tagad ir tukšs, bet kādreiz izmantots kā Ostenzakenu dzimtas kapenes.

No pulksten astoņiem līdz deviņiem vakarā Dundagas dievnamā koncertēja muzikālā apvienība *Trīs*. Tajā apvienojušies gados jauni mūziķi, dažādu koru dalībnieki, arī Luterā akadēmijas pašreizējie un bijušie

studenti. Apvienība ir pavisam jauna, un koncerts Dundagā bija jauniešu pirmā publiskā uzstāšanās, ja neskaita vienu kalpošanu baznīcā.

Kāpēc nosaukums «Trīs», ja reiz grupā dzied un dažādus mūzikas instrumentus spēlē desmit dalībnieku? Kā pastāstīja apvienības idejas autore un vadītāja Ieva Zemīte (Auziņa), vārdam «trīs» šajā gadījumā ir vairākas izpratnes, un viena no tām: muzikālam darbam ir komponists, izpildītājs un klausītājs.

Apvienība iepriecināja Baznīcu nakts apmeklētājus galvenokārt ar *a capella* dze-

Nūjošana Kolkā

22. V pievakarē Kolkasraga stāvlaukumā pulcējās cilvēki ar nūjām, un jebkuram tapa skaidrs, ka vakarā notiks kāda ar nūjošanu saistīta nodarbe.

Ja sākumā to arī uzskatīja par māžošanas, tagad ārsti nūjošanu slavē kā izcilu veselības atgūšanas un stiprināšanas līdzekli. Bijušajiem skrējējiem un dejojājiem patīk, ka nūjošana saudzē ceļu locītavas, datora peles stumditāji atzīst, ka pareiza nūjošana palīdz pret plaukstu un sprandas sāpēm, rūdītas biroja žurkas uzskata par lietderīgu sportot svaigā gaisā. Labāka asinsrite veicina domāšanu. Nūjošana ļauj atgūt fizisko formu pēc

Brāļu Apsīšu atbalsts

Mecenātisms Latvijā nav ļoti izplatīts, tāpēc jo īpaši godājami cilvēki, kas cēliem mērķiem ziedo naudu. Mūsu pusē tādi ir brāļi Apsīši, kas no 2009. līdz 2015. gadam ir atbalstījuši 63 stipendiātus, piešķirūši 134 stipendijas un kopumā no 2009. līdz 2014. gadam ir ziedojuši 187 747 eiro.

Nākamreiz raudzīsim pastāstīt ko vairāk, arī par jaunākajiem stipendiātiem, šī gada Dundagas vidusskolas absolventiem Matīsu Grauzi, Gati Vansoviču, Amandu Pipari, Andželu Leperi un Loru Egli.

2014./2015. mācību gadā Arnis un Jānis Apsīši atbalstījuši 33 studentus — 10 SIA *Apsīte* stipendijas novēlētas jauniešiem, kas dodas studēt uz vairāk nekā 100 km attālu vietu, kā arī studē tehniskās un eksaktās

dalībnieki.

Kā zināms, Kolkasraga (*Domesnes*) vārds pirmoreiz sastopams tekstā, kas iekalts Mērvalas rūnu akmenī Zviedrijā. Uzraksts vēstī: «*Sigrīda cēla šo akmeni par piemiņu savam vīram Svenam, kas bieži burāja uz Semgallien (Zemgale) ar dārgu kuģi (kuģis, kas piekrauts ar dārgām precēm) apkārt Domesnes.*»

Šī vieta ir nepārtrauktā kustībā un pārmaiņās ziemā vai vasarā, vētrās vai bezvējā. Kolkasrags nekad nebeigs izbrīnīt ar ko jaunu, pārsteidzošu un skaistu.

Sekosim ziņām par svētkiem www.kolka.lv, www.dundaga.lv.

Inora Sproģe

Komēdija Kolkā

3. VII plkst. 18.00 Kolkas stadionā Dobeles pilsētas kultūras nama amatierēātris *Smaids* izrādīs Vīgitas Pumpures komēdiju *Tobiass ir miris. Lai dzīvo Tobiass!*.

Luģā risinātas divu kaimiņu sadzīves attiecības. Kur savā starpā vairāk cīnās sievas, bet vīri jau sen ir atraduši kopīgu valodu *caur pudelīti*. Un visam pa vidu ir suns, kura dēļ arī notiek raibie piedzīvojumi kaimiņu starpā. Luga ir jautra komēdija, kuru skatoties varēsiet atpūsties no ikdienas rūpēm un raizēm.

Inora Sproģe

teiņa e-pasta adresi un tālruņa numuru.

Akcija norisināsies Talsu un Tukuma novadā, Pierīgas reģiona novados, kā arī Piejūras reģiona novados. **Balvu — 150 € vērtu dāvanu karti atpūtai Līvu akvaparkā** — saņems četras komandas, proti, pa vienai uzvarētājkomandai no katra novada vai reģiona.

Tuvākas ziņas:

Dace Jansone, korporatīvās komunikācijas direktore, *Eco Baltia grupa*, tel. 67039816, 28655072

dājumiem, un Ieva pirms katra nedaudz iepazīstināja ar autoru, raksturoja mūziku, arī tā saistību ar liturģiju. Klausītāji dzirdēja gan Johana Sebastjana Baha *Dir, Dir, Jehova*, gan Riharda Dubras *Alleluja! Spēks, slava, gods*, gan baznīcēniem labi pazīstamo *Posies, mana sirds, un taisies!*, bet gluži neierastā apdarē, gan tradicionālo amerikāņu dziesmu *Down in The River to Pray* — pavisam 18 priekšnesumus, kas muzikāli pauž sajūsmu, slavu un pateicību Radītājam.

Iepriecinošs bija arī mūsu apstākļiem itin kuplais interesentu pulks, kuru vidū redzēja arī nepazīstamas sejas.

Dievnams bija atvērts līdz pusnaktij, tāpat draudzes namiņš, kur varēja cienāties ar zupu, tēju un cepumiem. Vakars noslēdzas ar lūgšanu baznīcā.

Alnis Auziņš

kokiem bija piestiprinātas aploksnes ar jautājumiem. Ja atradējs atbildēja, varēja saņemt balvu veselīgu našķi. Ciemiņi no Dundagas iepazīna tikai vietējiem zināmas takas un taciņas un dzirdēja tikai vietējiem zināmus stāstus par ragu. Pēc trases pieveikšanas, protams, vingrojumi Anša vadībā un intensīva zaudēto kaloriju atgūšana. Piparmētru tēja un cepumi ir ļoti piemēroti vēlām vakara uzkodām un raisa sarunas.

Paldies Ansim Rodertam, Evai Frišenfeldei, Gundegai Lapiņai un visiem nūjotājiem, jo tikai ar viņu visu līdzdalību varēja notikt lieliskais pārgājiens pa pludmali un kāpām!

Aīga Ūdre

zinātnes, un 23 SIA *Kurekss* stipendijas galvenokārt novēlētas Dundagas novada jauniešiem.

Aizvadītajā mācību gadā SIA *Kurekss* stipendiju saņēma Dundagas vidusskolas absolventi: Armands Antmanis, Lelde Bēķe, Rudīte Bērziņa, Luīze Čaunāne, Madara Enzele, Aiva Ernštreite, Dīna Ivanova, Terēza Lepere, Santa Namšone, Edgars Pabērzs, Agate Pipare, Alise Ralle, Arnis Sirkels, Toms Šepte, Sandra Vansoviča, Maija Vidmane, Roberts Vīksna.

Alnis Auziņš

Tiekamies Ģimeņu dienā!

4. VII no plkst. 11.00 Dundagas baptistu un *Prieka Vēsts* draudzes kristieši aicina visus uz Ģimenes svētkiem pils parkā.

Mīļi gaidīti ir ne vien bērni ar vecākiem, bet arī vectētiņi un vecmāmiņas! Svētki sāksies ar mazo dundadznieku koncertu plkst. 11.00. No plkst. 12.00 līdz 14.00 visi varēs pavingrināt roku un izgatavot sev ko jauku radošajās darbnīcās, kā arī sacensties ģimeņu sporta stafetēs. Gan lielākus, gan mazākus bērnus gaidīs izlēkāšanās prieki piepūšamajās pilsētiņās. Plkst. 15.00 kopēja zupas ēšana un sadraudzība. Plkst. 16.00 noslēguma koncertā ar savu brīnišķīgo balsi iepriecinās Valters Gleške. Pēc koncerta draudzes būs atvērtas, ikviens varēs tās apmeklēt un uzzināt ko tuvāk par draudzes darbu.

Tā kā pasākums ir par brīvu, līdzi jāņem vienīgi labs garastāvoklis. Uz tikšanos sestdien, 4. jūlijā!

Māra Kirkopa

Izsola trīs dzīvokļus

Novada pašvaldība 14. VII atklātā izsolē pašvaldības telpās Pils ielā 5-1, Dundagā ar augšupejošu soli pārdod 3 sev piederošus dzīvokļu īpašumus *Dobējos, Sabdagās*.

Īpašumu nr. 2, kas sastāv no atsevišķa dzīvokļa īpašuma un 417/3617 dzīvojamās mājas un zemes gabala kopīpašuma domājamām daļām. Izsoles reģistrācijas maksa ir 10 €, nodrošinājuma nauda — 90 €, sākuma cena — 900 €, solis — 50 €. Izsole sākas plkst. 14.00.

Īpašumu nr. 3, kas sastāv no atsevišķa dzīvokļa īpašuma un 314/3617 dzīvojamās mājas un zemes gabala kopīpašuma domājamām daļām. Izsoles reģistrācijas maksa – 10 €, nodrošinājuma nauda — 60 €, sākuma cena — 600 €, solis — 50 €. Izsole sākas plkst. 14.20.

Īpašumu nr. 4, kas sastāv no atsevišķa dzīvokļa īpašuma un 387/3617 dzīvojamās mājas un zemes gabala kopīpašuma domājamām daļām. Izsoles reģistrācijas maksa – 10 €, nodrošinājuma nauda — 60 €, sākuma cena — 600 €, izsoles solis — 50 €. Izsoles sākas plkst. 14.40.

Dalībniekiem jāpiesakās pašvaldības kancelejā Pils ielā 5-1 līdz 14. VII plkst. 13.30. Ar izvērstu sludinājuma tekstu, prasībām pretendentiem un izsoles noteikumiem var iepazīties Dundagas novada interneta lapā www.dundaga.lv.

Sertificēta skurstenšlauka pakalpojumi.
Tālrunis 29643342.

Paulis Mežeckis (1936)
Jautrīte Freimute (1941)
Ivans Daniļivs (1945)
Ausma Rozenberga (1930)

«Dundadznieks» Nr. 6 (199)
2015. gada jūnijs.

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk reizi mēnesī, reģistrācijas nr. 000702696.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.
Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Gunārs Laicāns, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Visvaldis Radelis, Diāna Siliņa un Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos sniegusī amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējamais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 1400 eks.
Internetā: www.dundaga.lv/avize

Dzīve tuvplānā

Trīs no rūķu bara, kas kopš maija vidus sākuši apdzīvot Šlīteres bāku. Dundagas bērnu dienas centra Mājas izstādei bākā šogad ir desmit gadu jubileja, un katreiz *mājinieki* tai izdomā citu tēmu. Taisni brīnums, ka Dundagas klasiskie rūķi iešāvušies prātā pirmoreiz!

Andras Ratkevičas foto

30. V Jūrmalā, ZZ čempionāta finālā, piedalījās 180 labākās komandas jeb gandrīz 6000 skolēnu no visas Latvijas, un Dundagas vidusskolas 8. b klase guva lielisku panākumu — 3. vietu! Apsveicam! Balvā mūsējos gaida ekstrēms pārgājiens pa Latviju šovasar.

Foto no klases albuma

Laimīgo ķirbju zemē, *Amaļu dārzā*, 4. VI pievakarē Kuldīgas vijolnieks Edgars Ziņģe priecēja ar brīnišķīgām melodijām, bet dārza saimniece Edīte Seipule dāsni dalījās ziedoņa skaistumā ar Dundagas puķkopjiem un ziedu cienītājiem. Jauks dārzs pavasarī, un varam vien iztēloties, cik krāšņs tas ir, piepildīts ar rudens vēltēm.

Dagmāras Jansones foto

Čaklie makulatūras vācēji no bērnu dārza *Kurzemīte* pēc izcīnītās pirmās vietas atkritumu apsaimniekošanas sabiedrības *Plejūra* rīkotajā makulatūras vākšanas konkursā līksmo noslēguma pasākumā Šlokenbekas muižā. Attēlā redzams, ka bērni iet rotaļlapī ap vienu koku, taču īstenībā bērnu dārzs un tā atbalstītāji ar savāktajiem 7680 kilogramiem ir izglābuši 108 kokus!

Irinās Janbergas foto

5. VI Baznīcu naktī piedalījās arī vairākas novada draudzes, tostarp Dundagas luterāņi. Seno dievnamu pieskandināja muzikālās apvienības *Trīs stundu garā* programma. Kāpēc gan «trīs», ja apvienībā, kā tas redzams arī attēlā, ir desmit dalībnieki? Viens skaidrojums, kā teica leva Zemīte (pirmā no kreisās) — ir komponists, izpildītājs un klausītājs. Bet varbūt ir vēl kādas citas sakarības?

Līgas Auziņas foto

28. V Mazajā skolā ar koncertprogrammu *Krāso raibu pavasari!* uzstājās sākumskolas — 1.-4. klašu — vecāki. Jauka dāvana bērniem, un, kā liecina motorizētais braucamrīks, pasākuma dalībnieki jau sākuši gatavoties Šlīteres Ceļotāju dienām.

Tamāras Kaudzes foto